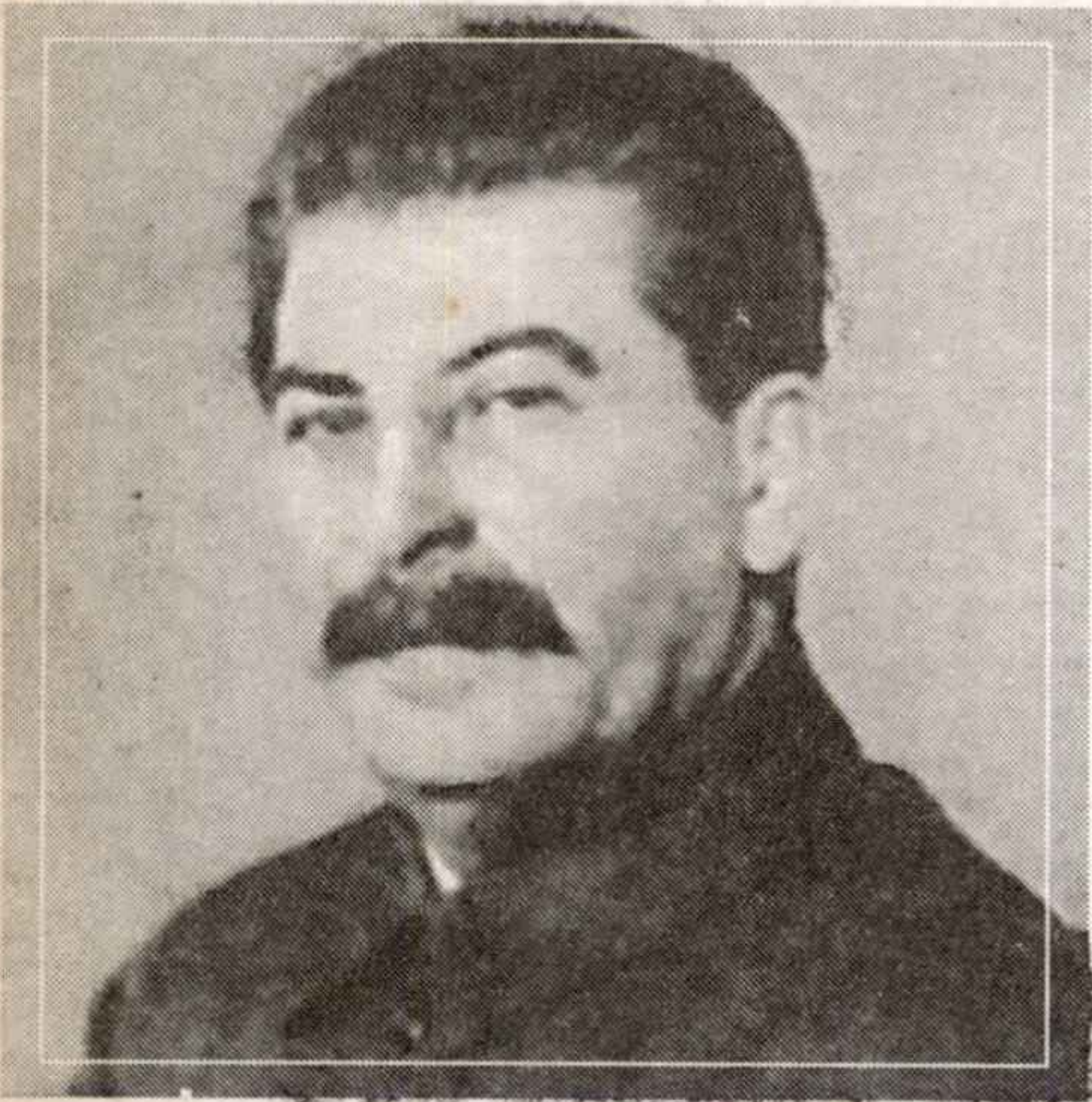

1951

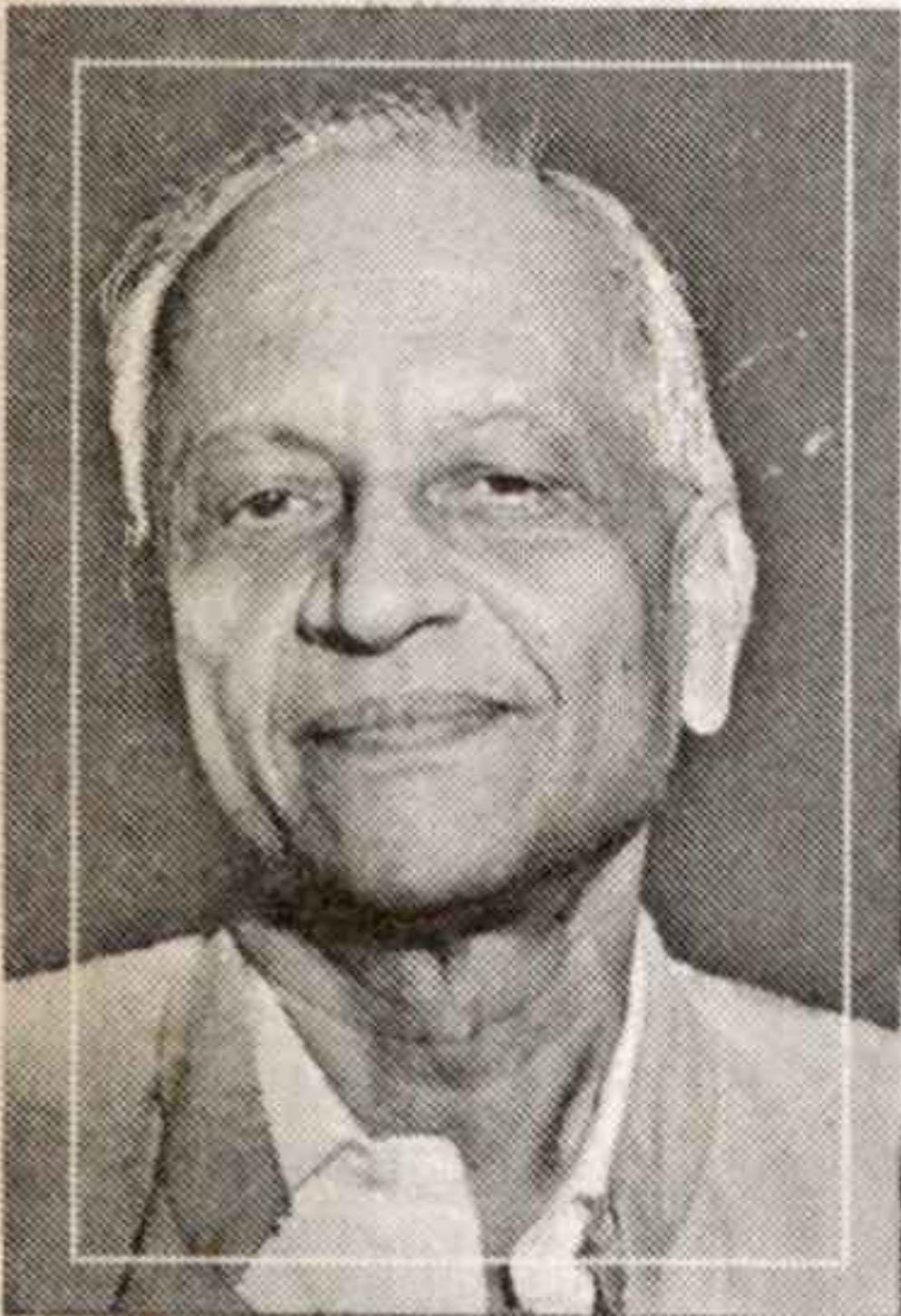

का॥ जे.वि. स्त्रालिन्

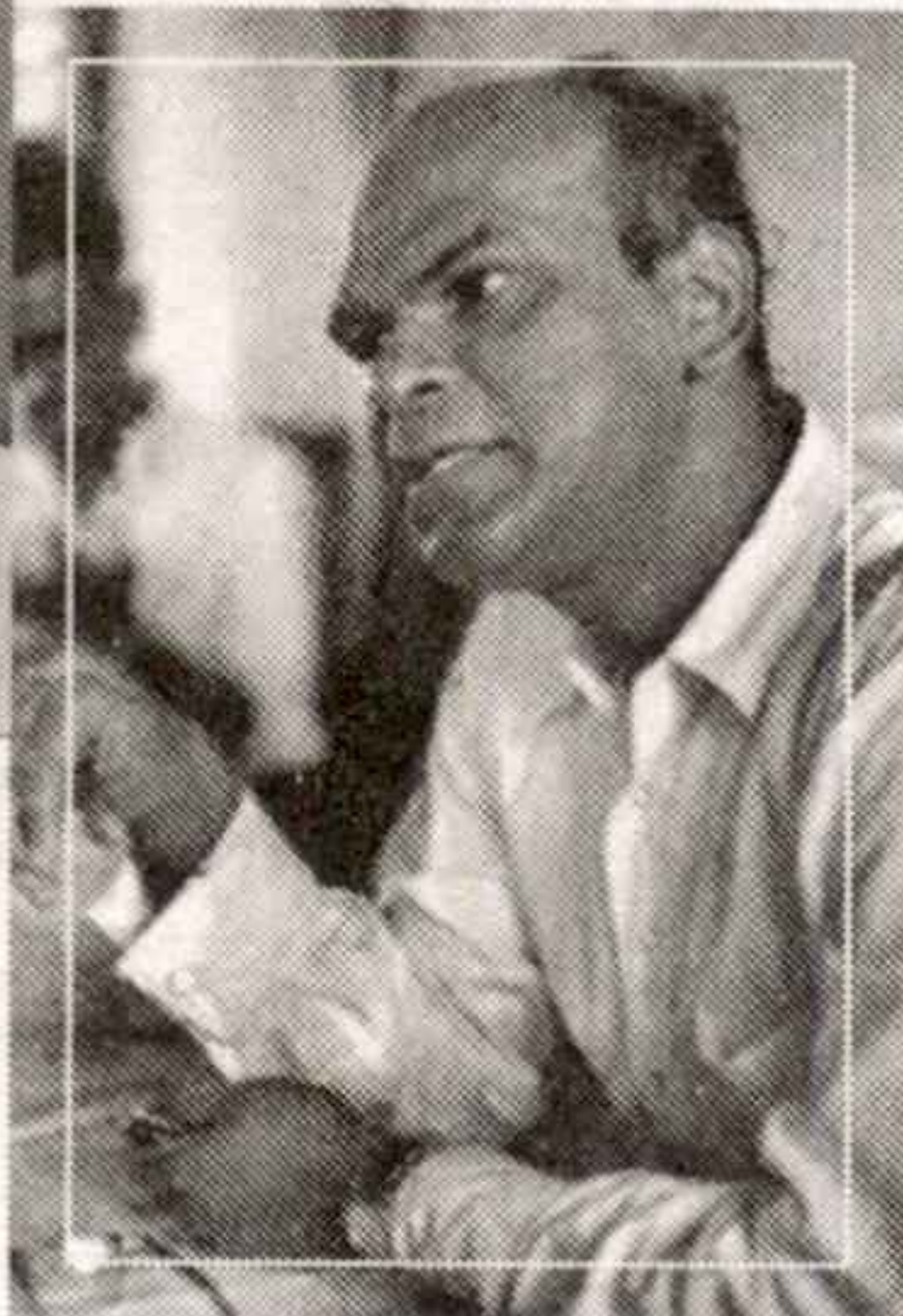
హిస్టారికల్
డాక్యుమెంట్స్

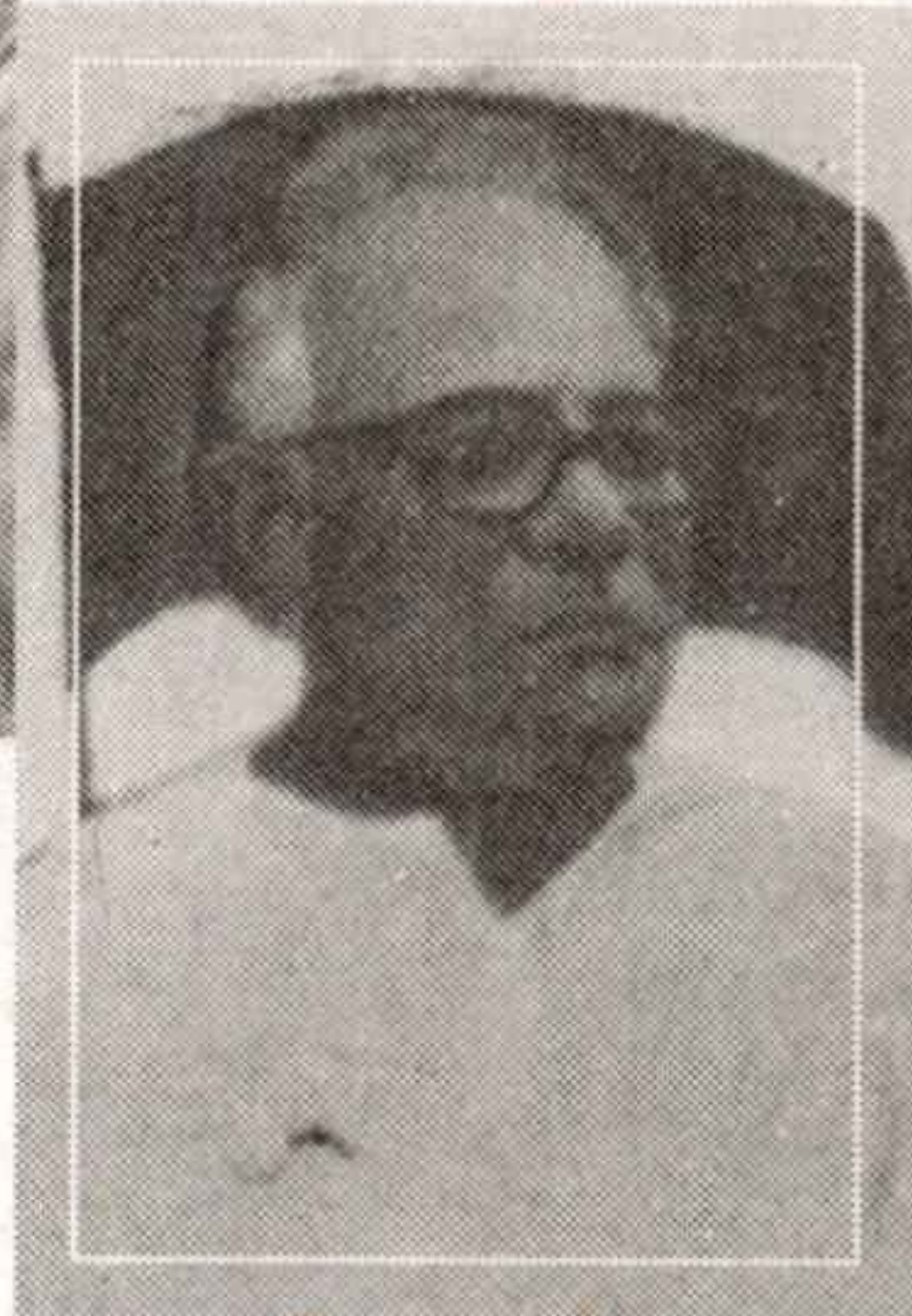
డా॥ సిహెచ్.కె.వి. ప్రసాద్

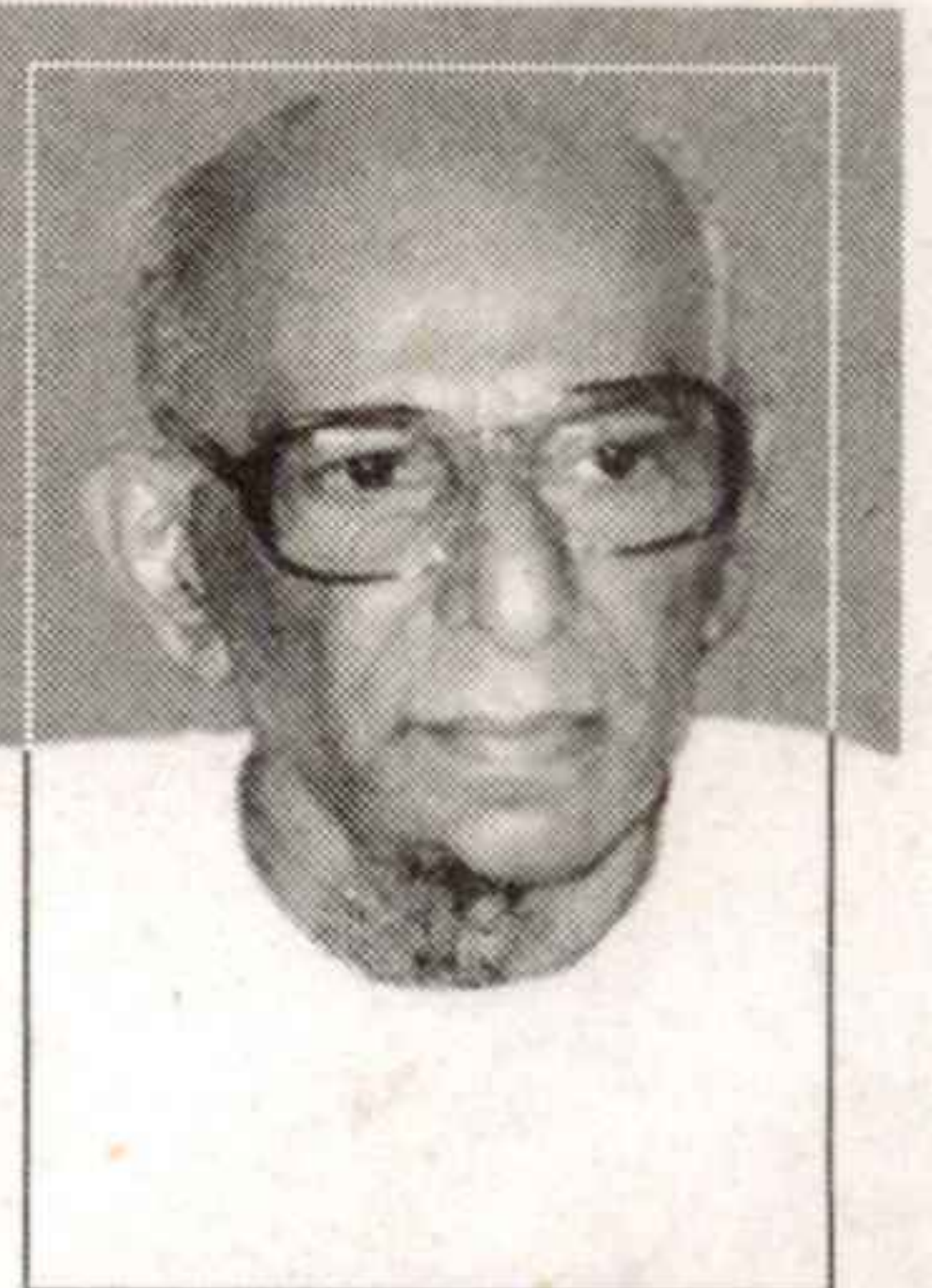
કા॥ ઢાંગે

కా॥ అజయ్ ఘోష్

కా॥ రాజేశ్వరరావు

కా॥ బసవపున్నయ్య

1951^၆

భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ ప్రతినిధి వర్గం
కా॥ స్టాలిన్‌తో జరిపిన చర్చల పత్రాలు
మరియు చర్చల అనంతరం
భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ ఎత్తుగడల పంథా

భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ ఎత్తుగడల పంథా

7.4 3.5.1

CT

మందుగా నా మాట

1951లో అప్పటి ఉమ్మడి సి.పి.ఐ. ప్రతినిధి బృందం నాటి అంతర్జాతీయ విప్లవ కేంద్రమైన సి.పి.యస్.యు. (బి) ప్రతినిధి వర్గంతో చర్చించింది ఆ చర్చలు ఎందుకు అవసరమైనదీ, అందులో ప్రధాన అంశాలేమిటి? భారత ప్రతినిధి బృందం ఏ ఏ అంశాలపై వివరణ, సలహా కోరింది, అనేది ఈ “చారిత్రక డాక్యుమెంట్లు” అన్న ఈ చిన్నపుస్తకంలోని విషయం. 1920 సం॥లలో ఆవిర్భవించిన సి.పి.ఐ. ఎంతోమంది దేశభక్తులను, పోరాట యోధులను, త్యాగధనులను సృజించుకున్నది. “వీర తెలంగాణా పోరాటమే” గాక, బెంగాల్, కేరళ, మహారాష్ట్ర, త్రిపుర, మణిపూర్ వంటి చోట్ల సైతం తరతమ స్థాయిలలో ఇటువంటి పోరాటాలు నడిచాయి. భారత కార్మికవర్గం, కమ్యూనిస్టుల నాయకత్వాన ఎన్నో సమ్మెలు, పోరాటాలు, ప్రసిద్ధి గాంచిన నావికా తిరుగుబాటుకు సంఘీభావ కార్మికోద్యమం నడిపింది. కొన్ని తీవ్రమైన ఎదురు దెబ్బలను సైతం తట్టుకున్నది.

అయినప్పటికీ, భారత విప్లవ దశ, దిశ, విప్లవ మార్గము వంటి ప్రాథమిక అంశాలలో పార్టీలో తీవ్ర విభేదాలు తలెత్తి పార్టీ మనుగడనే ప్రశ్నార్థకం అయ్యే పరిస్థితి ఏర్పడింది. నాటికి అంతర్జాతీయ కమ్యూనిస్టు నేతలుగా మహాపాఠ్యాయులుగా ఉన్న మార్క్స్, ఎంగెల్స్, లెనిన్, స్టాలిన్లలో స్టాలిన్ ఒక్కరే జీవించి ఉన్నారు. ఆయన నాటి అంతర్జాతీయ మార్క్సిస్టు మహాపాఠ్యాయుడు. ఆనాటి సోవియట్ నేత! భారతదేశ పరిస్థితులను, ప్రత్యేకించి కమ్యూనిస్టు ఉద్యమము వీటిని సాధ్యమైనంతలో ఆకళింపు చేసుకునే ప్రయత్నం స్టాలిన్ చేశారు. ఆయనపై ఆయనపై విమర్శలు ఈ చర్చల సహేతుక పరిధికి రాదు.

స్టాలిన్తో జరిగిన చర్చల మినిట్స్ ఈ డాక్యుమెంట్లోని ప్రధాన అంశం. అలాగే స్టాలిన్తో చర్చలకు భూమికగా సోవియట్ పార్టీ కేంద్రకమిటి ప్రతనిధి వర్గం, నాటి సి.పి.ఐ. పరిస్థితి, సి.పి.ఐ.లో విభేదాలు అనే వర్గం, ప్రతినిధి వర్గ వివరాలు, సి.పి.ఐ. ప్రతినిధులు నిర్దిష్టంగా తమకు సమాధానాలు అవసరమని భావించిన ప్రశ్నలూ ఉన్నాయి ఈ డాక్యుమెంట్లో.

1951 ఫిబ్రవరి తొమ్మిదవ తేదీ స్టాలిన్తో జరిగిన చర్చలు తెలుగులో “జనశక్తి” పత్రికలో అనువదింపబడి ప్రచురితమైనది. అనువాదంలో చిన్న చిన్న పొరపాట్లను సవరించాను మినహా దాన్ని యధాతథంగా పొందుపరిచాను. అలాగే అంతకుముందు

సి.పి.ఐ. ప్రతనిధి బృందం, సోవియట్ ప్రతనిధి బృందంతో జరిపిన చర్చల దాక్యుమెంట్లు దా॥ ఎ.పి. విరల్ తెలుగులో అనువదించారు. అలాగే రష్యా భాషలో ఉన్న దాక్యుమెంట్లను ఇంగ్లీషు అనువాదం చేసిన “హిస్టారికల్ దాక్యుమెంట్ 1951” పుస్తకాన్ని ఆవిష్కరించిన కామ్రేడ్ బి.వి. రాఘవులు, సి.పి.యం. రాష్ట్ర కార్యదర్శికి అందరికి నా కృతజ్ఞతలు.

ఈరోజున మనదేశంలో కమ్యూనిస్టు ఉద్యమం ఎన్నో చీలికలయింది. వివిధ పార్టీలుగా గ్రూపులుగా ఉన్నప్పటికీ, వీరంతా కార్మికవర్గ పార్టీలనే భావిస్తున్నారు. మన దేశంలో సోషలిజం సాధించటమే తమ, తమ పార్టీల లక్ష్యమని ప్రకటిస్తున్నారు. తమదే సరైన మార్క్సిస్టు మార్గమన్న అభిప్రాయంతో తమ తమ పలుకుబడిని, పరిధిలలో అందుకై కార్యాచరణ చేబడుతున్నారు. కాని 90 సం॥ల క్రితం ఆవిర్భవించిన కమ్యూనిస్టు పార్టీ, ఆ తానులో ముక్కలుగానే ఇవి ఉన్నప్పటికీ, నేటికీ కమ్యూనిస్టు పార్టీ లక్ష్యమైన కష్టజీవుల రాజ్యాధికారాన్ని సాధింపలేకపోయారు.

అందుకు భౌతిక, స్వీయాత్మక కారణాలు ఎన్నో ఉన్నాయి. వాటిని వివరించడం ప్రస్తుతం అప్రస్తుతం. కాని ఈ కమ్యూనిస్టు పార్టీలలో నెలకొన్న పరస్పర అవిశ్వాసం, విమర్శలు, కొన్ని సందర్భాలలో పరస్పర ఘర్షణలను సైతం చోటు చేసుకోవడం చాలా బాధాకరం. వర్గ శత్రువులవలె మనలో మనం కలహించుకోవడం, కష్టజీవుల శత్రువర్గాలకు ఆనందాన్ని, శ్రమజీవులకు విషాదాన్ని మిగులుస్తున్నాయి. మన మధ్య కలహించుకునే అంశాలేనా? అందరికీ ప్రజాసమస్యలమీద ఆమోద యోగ్యమైన అంశాలేవీ లేవా? ఆ అంశాలను వెదికి, వాటిని ఎలా కమ్యూనిస్టు శ్రేయోభిలాషుల ముందు ఉంచాలి అన్న ఆలోచన నన్ను ఈ చారిత్రక దాక్యుమెంట్లను బహిరంగ పరిచేందుకు పురికొల్పింది.

ఇన్ని రకాల పేర్లతో ఉన్న కమ్యూనిస్టు పార్టీలన్నింటికీ స్టాలిన్ తో జరిగిన చర్చల నేపథ్యంలో నాటి ఉమ్మడి పార్టీ రూపొందించిన “విప్లవ ఎత్తుగడలపంథా” ఈ పంథా ప్రాధాన్యత కొత్తదేమీ కాదు. దానినే స్టేట్ మెంట్ ఆఫ్ పాలసీ అనికూడా అంటారు. ఈ ఎత్తుగడల పంథా నాటి సి.పి.ఐ.ని ఐక్యపరిచేందుకు దోహదపడిందని భావించారు. కానీ ఆపిదప దానికి కూడా అంగీకారం కుదరలేదు. ఈ ఎత్తుగడల పంథాను అవగాహన చేసుకోవడంలో, “బెంగాల్ ప్రాంతం (తూర్పు పాకిస్తాన్) పాకిస్తాన్ నుండి విడిపోయి వేరే దేశంగా ఏర్పడటం తథ్యం” అనిచెప్పిన మాట ఎంతో ఆశ్చర్యాన్నేగాక దూరదృష్టికి నిదర్శనంగా ఉంటుంది. అదే సమయంలో 1946లో “విశాలాంధ్రలో ప్రజారాజ్యం”

సుందరయ్యగారు రచించారు. “సోనార్ బంగ్లా” “జనకేరళ” ఆయా రాష్ట్ర పార్టీలు పుస్తకాలు వెలువరించాయి. నిజానికి ఈ జాతుల సమస్యను దాని లాజికల్ ముగింపుకు తీసుకువెళ్ళలేక పోయినందున, కమ్యూనిస్టు పార్టీలు ఉండవలసిన స్థానంలో పలు రాష్ట్రాలలో ప్రాంతీయ పార్టీలు ఆవిర్భవించడం జరిగిందేమోనని నేను భావిస్తున్నాను. ఈ ఎత్తుగడల పంథాలోని ప్రధాన అంశాల విషయంలో, దానిని ఆచరణాత్మకం చేసే ప్రయత్నంలోనూ విభిన్న అభిప్రాయాలు ఏర్పడినాయి.

అది దృష్టిలో ఉంచుకొని అసలు ఈనాడు “స్టాలిన్ తో జరిగిన చర్చల మినిట్స్” వెలికి తీసుకుని వస్తే, కొంతవరకు ఈ విభేదాలను అధిగమించగలమన్న తపనతో, ఆశతో ఈ పని తలపెట్టాను. ఏదేమయినప్పటికీ స్టాలిన్ ప్రవచించిన భారతదేశ విప్లవపంథా కమ్యూనిస్టు లందరికీ చర్చలకు ఒక వేదిక కావాలని ఆశిస్తున్నాను.

ఆంగ్ల ప్రతిని వెయ్యి కాపీలు ముద్రించగా నోటి మాట ప్రచారము ద్వారా నెలరోజులలో అన్ని కాపీలు అయిపోయాయి. దీనిని చదివి స్పందించిన వారిలో వివిధ కమ్యూనిస్టు పార్టీలకు, కమ్యూనిస్టు గ్రూపులకు చెందిన వారెందరో అభ్యుదయ కాముకులు ఈ డాక్యుమెంటు తెలుగులో రావలసిన ఆవశ్యకతను, నాకు ఫోనుల ద్వారా తెలియజేశారు. వారి ఆసక్తిని, దాని ఆవశ్యకతను దృష్టిలో ఉంచుకుని తెలుగులో ఈ డాక్యుమెంటును మీ ముందు ఉంచుతున్నాను.

ఏది ఏమైనా అన్ని కమ్యూనిస్టు గ్రూపులకు ఈ డాక్యుమెంటుకు పేగు సంబంధం ఖచ్చితంగా ఉన్నది. కనుక మన మధ్య ఉండవలసిన ప్రజల సమస్యల కనీస ఉమ్మడి అంశాల అన్వేషణకు, ఆక్రమంలో పరస్పర విమర్శల, విభేదాల స్థానంలో పరస్పర అవగాహన, అందరమూ శ్రామికుల ప్రతినిధులమన్న స్పందన వస్తుందన్న ఆశతో, అందుకు ఈ “చారిత్రక డాక్యుమెంటు” ప్రాతిపదిక కోసమన్న అవగాహనతో తెలుగులో సైతం, అభ్యుదయ, కమ్యూనిస్టు శ్రేణులకు అందించనెంచాను. నేనొక సామాన్య కమ్యూనిస్టును. నా వలెను వివిధ పార్టీలలోను ఏ పార్టీకి చెందకుండా ఉన్న కష్ట జీవుల అభిమానులు కూడా ఆలోచించవచ్చన్న ఆలోచన ఇందుకు నన్ను ప్రేరేపించింది. ఈ స్థితిలో సైతం అప్పుడప్పుడూ, అక్కడ కూడా, వామపక్షాలతో తక్కువో, ఎక్కువో, గతంలో కలిసి ఏదో ఆర్థిక, రాజకీయ అంశాలపై ఐక్య కార్యాచరణ చేబడుతున్నాయి. ఇదీ ఆహ్వానించి, అభినందించాల్సిన విషయం.

కాని అర్ధరాత్రికి అర్ధరాత్రే పొలక బూర్జువా పార్టీలు తమ పార్టీల పేర్లకు అతీతంగా, ఒక్కటి కావటం, ఇటు సమైక్య, అటు ప్రత్యేక తెలంగాణ ఉద్యమ సందర్భంగా గత సంవత్సరం డిశంబరు 9వ తేదీ అందరం చూశాము. అలాంటిది మన శ్రామిక వర్గం, మన కష్ట జీవులు ఇలా చీలికలు, పీలికలు అవలంబించేదేనా? మనందరికి మార్గదర్శకమైన, మార్క్స్, ఎంగెల్స్, లెనిన్, స్టాలిన్ భావజాలాన్ని దానిని నిజం చేసేందుకు మార్క్స్ మహనీయుడు నినదించిన నినాదం

“ప్రపంచ కార్మికులారా ఏకంకండి! మీ ఐక్యతే మీ విజయం”

ఆ లక్ష్యం ఎంత సుదూరంగా అనిపించినా, కష్ట సాధ్యంగా తోచినా, అసాధ్యమన్న భావనతో నిరాశ చెందకుండా, సాధ్యమన్న భావనతో అకుంఠిత దీక్షతో ముందుకు సాగాలి. అందుకొరకు చైతన్యయుతంగా ఒక్క చిన్న అడుగునా ముందుకుపడాలి! ఆ తర్వాత ఎంతటి చిత్తడి నేలపైన అయినా కాలిబాట ఏర్పడకమానదు.

అలాంటి చిన్న అడుగు ఈ ప్రయత్నం. కమ్యూనిస్టులు, కమ్యూనిస్టు సానుభూతిపరులు, ప్రగతి శీలురు, ఈ ప్రయత్నానికి సానుకూలంగా స్పందిస్తారని ఆశిస్తూ.....

- సి.హెచ్.కె.వి. ప్రసాదు

30-6-2010

మంగళగిరి

సెల్ : 9848049889

ఇందులోని అంశాలు :

- 1) ముందుమాట
- 2) మెమోరాండం
- 3) స్టాలిన్ తో చర్చలు
- 4) 1951 ఎత్తుగడల పంథా

కమ్యూనిస్టు పార్టీ ఆఫ్ ఇండియా సిపిఐ ప్రతినిధివర్గాన్ని గూర్చి సోవియట్ ప్రధాన కార్యదర్శి (జోసెఫ్ స్టాలిన్)కి

మెమోరాండం

8 ఫిబ్రవరి, 1951 : భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకత్వానికి సోవియట్ కమ్యూనిస్టు పార్టీ కేంద్రకమిటీకి మధ్య జరిగిన చర్చల పూర్వ రంగానికి సంబంధించిన అంశాలు ఈ డాక్యుమెంటులో వున్నాయి. ఈ డాక్యుమెంటు సి.పి.ఐ. ప్రతినిధి వర్గంలోని సభ్యుల గూర్చి పరిచయం : సి.పి.ఐ. తొలి మహాసభ నుండి సి.పి.ఐ. పరిణామాలు; ఒకవైపు రాజేశ్వరరావు - మాకినేని బసవపున్నయ్య మరోవైపు శ్రీపాద అమృత డాంగే, అజయకుమార్ ఘోష్లు ఈ రెండు పక్షాల విరుద్ధ వాదనలు - దీనితో ఇది ఆరంభమవుతుంది. భారతదేశంలో విప్లవ పరిస్థితి వున్నదా? అధికారిన్ని కైవశం చేసుకునేందుకై సి.పి.ఐ. సాయుధ పోరాటం సాగించాలా? చైనా విప్లవం అందుకు ఉదాహరణగా ఉండవచ్చునా? వంటి ప్రశ్నలతో ఇది ముగుస్తుంది.

సోవియట్ పార్టీ తరుపున పంపబడినవారు జార్జి మారెంకోవ్, సుస్లోన్, పావెల్ యూదిన్, విక్టర్ గ్రెగోరిక్, భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ తరుపున అజయకుమార్ ఘోష్, రాజేశ్వరరావు, శ్రీపాద్ డాంగే, సి.పి.ఐ. సభ్యులు బసవ పున్నయ్య వీరు మాస్కో జేరిన పిదప ఈ సంవత్సరం (1951)లో ఫిబ్రవరి 4,5 తేదీలలో సి.పి.ఐ. కేంద్రకమిటీ సభ్యులు సి.పి.యస్.యు.(బి) కౌన్సిల్ సభ్యులతో సి.పి.ఐ.లో ఏర్పడిన పరిస్థితిపై చర్చలు జరిపారు.

సి.పి.ఐ. తరుపున వచ్చిన ప్రతినిధి బృంద సభ్యుల సమాచారం కా॥ రాజేశ్వరరావు 1915లో జన్మించిన రాజేశ్వరరావు 1934 నుండి సి.పి. యో ఉంటూ ఆంధ్రరాష్ట్రంలో పార్టీ కార్యదర్శివర్గంలో పనిచేశారు. పార్టీ ప్రధాన కార్యదర్శిగా జోషి ఉన్నప్పుడు పార్టీ విదానాలకు ఆయన నాయకత్వాన్ని, అ పిదప బి.టి. రణదివే పార్టీ ప్రధాన కార్యదర్శిగా ఉన్నప్పుడు ఆయన నాయకత్వాన్ని పార్టీ కేంద్ర కమిటీ ధోరణిని తీవ్రంగా విమర్శించారు. 1950లో పార్టీ కేంద్రకమిటీకి పొలిట్ బ్యూరోకు ఎన్నికై ప్రధాన కార్యదర్శిగా వున్నారు.

కా॥ అజయకుమార్ ఘోష్ : 1908లో జన్మించిన అజయకుమార్ ఘోష్ 1931లో కమ్యూనిస్టు పార్టీ సభ్యులైనారు. పార్టీలోకి రాకముందు ఆయన విప్లవ టెర్రరిస్టు ఉద్యమంలో పాల్గొన్నారు. 1936లో కేంద్రకమిటీకి పొలిట్ బ్యూరోకు ఎన్నికై 1943లో నేషనల్ ఫ్రంట్ పత్రికకు సంపాదకులుగా వున్నారు. ఆ తర్వాత ఆయన క్షయవ్యాధి గ్రస్తుడై

పొలిట్ బ్యూరో నుండి తప్పుకున్న 1948లో మళ్ళీ పార్టీ కేంద్రకమిటీకి పొలిట్ బ్యూరోకు యెన్నికైనారు. వెంటనే ప్రభుత్వం ఆయనను నిర్బంధించింది. జైల్లో ఉండగా ఆయన రణదివే నాయకత్వాన్ని విమర్శిస్తూ 'పార్టీలో ఒంటెత్తు పోకడ' అని ఒక కరపత్రం వ్రాశారు. 1950 జూన్ లో డాంగేతో పాటు విడుదలై పార్టీ కేంద్రకమిటీ విధానాలను విమర్శిస్తూ లేఖ వ్రాశారు. 1950 డిశంబరులో పునర్నిర్మించబడిన కేంద్ర కమిటీలోనూ, పొలిట్ బ్యూరోలోనూ సభ్యునిగా వున్నారు.

యస్.ఎ. డాంగే : 1899లో జన్మించిన డాంగే 1924లో కమ్యూనిస్టు పార్టీ సభ్యుడైనాడు. పార్టీ ఏర్పాటు చేసిన సభ్యులలో ఆయన ఒకరు. కార్మిక రంగంలో పనిచేస్తూ కార్మిక సమ్మెలు నిర్వహిస్తూ పార్టీ పత్రికలకు ప్రచురణలకు సంపాదకత్వం వహించేవారు. 1943లో ఆయన అఖిల భారత ట్రేడ్ యూనియన్ కాంగ్రెస్ చైర్మన్ గా వ్యవహరించారు. కమ్యూనిస్టు పార్టీ కేంద్ర కమిటీ సభ్యునిగా వున్నారు. 1946లో మాస్కోలో జరిగిన ప్రపంచ ట్రేడ్ యూనియన్ సమాఖ్య ప్లీనంలో సి.పి.ఐ. తరుపున పాల్గొన్నారు. చాలా సార్లు ఆయన నిర్బంధానికిగురై షుమారు 15 సం॥రాలు జైలు జీవితం గడిపారు. చంద్ర రాజేశ్వరరావు నాయకత్వంలో కేంద్రకమిటీ విధానాలతో ఆయన విభేదిస్తూ అజయ్ ఘోష్ తో కలిసి ఒక లేఖ వ్రాశారు. 1950లో పునఃనిర్మింపబడిన పార్టీ కేంద్రకమిటీలోనూ, పొలిట్ బ్యూరోలోనూ సభ్యునిగా చేరారు.

కా॥ బసవపున్నయ్య 1915లో జన్మించిన బసవపున్నయ్య 1935లో కమ్యూనిస్టు పార్టీ సభ్యుడై ప్రొవెన్సియల్ కమిటీలో రాజేశ్వరరావుతో పాటు కార్యదర్శివర్గంలో వున్నారు. 1950 డిసెంబర్ లో పార్టీ కేంద్రకమిటీ సభ్యుడైనారు.

సి.పి.ఐ.లో తీవ్ర విభేదాలు నెలకొన్నాయి. సంక్షిప్తంగా ఈ విభేదాల గూర్చి చెప్పుకుందాం! 1943లో పార్టీ సభ్యత్వం 16 వేల మందికి ప్రాతినిధ్యం వహిస్తూ తొలి మహాసభ జరిగింది. పార్టీ నిబంధనావళిని రూపొందించుకుని కేంద్రకమిటీని అలాగే పి.సి. జోషిని ప్రధాన కార్యదర్శిగా ఆ మహాసభకు ఎన్నుకున్నది.

1948 ఫిబ్రవరి 28 నుండి 6వ తేదీ మార్చి వరకూ అప్పటికే 90 వేల వరకూ పెరిగిన సభ్యత్వానికి ప్రాతినిధ్యం వహిస్తూ సి.పి.ఐ. రెండవ మహాసభ ఒక కొత్త ప్రణాళిని కేంద్రకమిటీని, ప్రధాన కార్యదర్శిగా రణదివేను ఎన్నుకున్నది. ఈ రెండవ మహాసభ పి.సి. జోషి ప్రధాన కార్యదర్శిగా అనుసరించిన విధానాన్ని సంస్కరణవాదంగా విమర్శించి, నాటి కేంద్ర కమిటీని తప్పుపట్టింది. కేంద్ర కమిటీలోనికి పి.సి. జోషిని యెన్నుకోలేదు సరికదా ఆయనకు ఆ పదవి పార్టీ నుండి కూడా బహిష్కరించింది. ఈ నూతన కేంద్రకమిటీ

మే 1950 వరకూ పనిచేసింది. 1948 నవంబర్లో అప్పటి ప్రధాన కార్యదర్శి రణదివే “భారతదేశంలో జాతీయ ప్రజాస్వామిక విప్లవానికి వ్యూహము, ఎత్తుగడలు” అని ప్రవేశపెట్టిన తీర్మానాన్ని ఆ పొలిట్ బ్యూరో చర్చించి ఆమోదించింది. అయితే ఆంధ్ర నాయకత్వం రావు, పున్నయ్యలు రణదివే తీర్మానాన్ని కేంద్రకమిటీ అభిప్రాయాన్ని తీవ్రంగా విమర్శించింది. ఆ తీర్మానం మొత్తం జాతీయ పెట్టుబడిదారీ వర్గాన్ని ద్రోహులుగా అభివర్ణిస్తునే... గ్రామీణ ప్రాంతాలలో భూస్వామ్య వ్యతిరేక పోరాటాన్ని - స్థానికంగా అక్కడక్కడా కూడా జరుగుతున్న సాధారణ ప్రాధాన్యతలేని అంశంగా పరిగణిస్తూన్నదన్నదీ ఆ విమర్శ.

1950 మేలో జరిగిన పార్టీ ప్లీనం, పార్టీ కార్యదర్శిగా రణదివే, కేంద్రకమిటీ, అతివాద వంటెత్తు ధోరణిని చేపట్టందనీ, పార్టీ కేంద్ర కమిటీని పునఃనిర్మించి, చంద్ర రాజేశ్వరరావును పార్టీ జాతీయ ప్రధాన కార్యదర్శిగా ఎన్నుకుంది. 1950 జూన్ 1వ తేదీ చంద్ర రాజేశ్వరరావు పార్టీ కార్యదర్శిగా యెన్నికైన తర్వాత కొత్త కేంద్ర కమిటీ పార్టీ సభ్యులకు సానుభూతి పరులకూ పార్టీ మౌలికంగా అంగీకరించిన దిశను అనుసరించవలసినదిగా కోరుతూ ఒక లేఖ వ్రాసింది. నిజమైన జాతీయ విముక్తికి సాయుధ పోరాటమే మార్గమని, ఆ లేఖలో వక్కాణించింది. సాయుధ పోరాట తీవ్రతను స్థాయిని నిజమైన జాతీయ విముక్తిని కోరే అన్ని వర్గాల తరహాల ప్రజానీకం ఐక్యతపై ఆధారపడి ఉంటుందని, అలాగే, అలాంటి ఐక్యత సాయుధ పోరాట స్థాయిని తీవ్రతను పెంచుతుందని ఈ రెండు పరస్పరాధారితలా తెలియజేసింది. కనుక పార్టీ ప్రధానమైన శక్తియుక్తులను, గ్రామీణ ప్రాంతాలలో కేంద్రీకరించాలని, సాయుధ పోరాటానికి పరిస్థితులు పరిపక్వమయ్యాయని పేర్కొంది. ఈ లేఖను చర్చించిన కొన్ని రాష్ట్ర కమిటీలు చర్చ జరిపి, ఈ కేంద్రకమిటీ లేఖలో అంగీకరింపలేదు. బొంబాయి రాష్ట్ర కమిటీలోని ప్రముఖ సీనియర్ నేతలు, డాంగే, ఘోష్ వంటివారు పార్టీని బలోపేతం చేయడం ప్రధాన కర్తవ్యమనీ, సామ్రాజ్యవాదానికి, భూస్వామ్య పెత్తందార్లకు వ్యతిరేకంగా అత్యంత విస్తృతమైన భారత ప్రజల ఐక్యత సాధించాలని, జాతీయ ప్రజాస్వామ్య సంఘటన యేర్పడాలనీ, యుద్ధానికి వ్యతిరేకంగా శాంతికోసం, జాతీయ ప్రజాస్వామ్య సంఘటన ముందుండి పోరాడాలనీ భావించి అలా ఒక ప్రకటన చేశారు. సాయుధ పోరాటానికి అవసరమైన బలగాలు పార్టీకిలేవనీ, పైగా పరిస్థితులు కూడా అందుకు పరిపక్వం కాలేదనీ, కనుక సాయుధ పోరాటమనే ప్రధాన మార్గం కాదనీ నొక్కి చెప్పారు. పరిస్థితులు పరిపక్వమైన కొన్ని ప్రాంతాలలో అలాంటి సాయుధ పోరాటం, భూస్వామ్య పెత్తందార్లకు వ్యతిరేకంగా

భూమికోసం రైతాంగ జరిపే ఉద్యమంలో ఆత్మరక్షణార్థం సాగింపవచ్చని, కానీ, అదే మార్గమని మాట్లాడడం కుదరదని వారిద్దరి అభిప్రాయం. పైగా శ్రామికవర్గ పాత్రను కేంద్రకమిటీ తక్కువ అంచనావేస్తున్నదని కూడా డాంగే, ఘోష్లు చెప్తూ - చైనా విప్లవ మార్గాన్ని యాంత్రికంగా, ఇక్కడకు బదలాయిస్తున్నారని కూడా కేంద్ర కమిటీలోని వారు తప్పు పట్టారు. మన భారతదేశ ప్రత్యేక పరిస్థితిని, కేంద్రకమిటీ విస్మరిస్తున్నారు అని కూడా వారి అభియోగం. 1950 డిశంబరులో జరిగిన కేంద్రకమిటీ ప్లీనంలో కా॥ డాంగే, ఘోష్లు వున్నా కేంద్ర కమిటీ, పొలిట్ బ్యూరో కూడా కొన్ని అంశాలలో అంగీకారానికి వచ్చింది. ప్రజాస్వామిక సంస్థల ఐక్య సంఘటన నిర్మాణంవంటిది. ఏదిఏమైనా ఆ ప్లీనం కేంద్రకమిటీలో, ప్రధాన విభేదాలను తొలగింపలేకపోయింది. ఈ పరిస్థితిలో సి.పి.ఐ. కేంద్ర కమిటీ సి.పి.యస్.యు. (బి) కేంద్ర కమిటీని సలహా కోసం అర్థించింది. ఫిబ్రవరి 4వ తేదీ జరిగిన తొలి సమావేశంలో భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ ప్రతినిధి వర్గం తమ తమ అభిప్రాయాలను విపులంగా చెప్పేందుకు వీలుగా పరస్పరం మాట్లాడుకుంటే (కేవలం డాక్యుమెంట్ల ద్వారానే కాకుండా) సి.పి.ఐ. లోని విభేదాలను తెలియజేప్పేందుకు వీలవుతుందని అభిప్రాయపడింది. తద్వారా సి.పి.యస్.యు. (బి) నుండి తమను వేధిస్తున్న ప్రశ్నలకు సమాధానం పొందాలని కోరాయి.

సి.పి.యస్.యు. (బి) అంతర్జాతీయ కమ్యూనిస్టు ఉద్యమనేతగా వున్నది. వారి సలహా తీసుకోవడం కోసం తీవ్ర సంక్షోభంలో వున్న సి.పి.ఐ. తరుపున మేము మాస్కో వచ్చేందుకు అవకాశం కల్పించినందుకు ముందుగా మా సంతోషాన్ని తెలియజేస్తున్నాము. మా సి.పి.ఐ. తీవ్ర విభేదాల ఫలితంగా యే కార్యక్రమాలు నిర్వహించలేని నిస్సహాయతలో వున్నది. మా అంతట మా అంతగా మా విభేదాలను సి.పి.యస్.యు. (బి) సహకారం లేకుండా పరిష్కరించుకునే పరిస్థితిలేదన్న విషయంలో మాకు యేకభానువుంది. సి.పి.యస్.యు. (బి) సమావేశం లేకపోతే మా పార్టీ ముక్కచక్కలయ్యే పరిస్థితి. సి.పి.యస్.యు. (బి) ఈదశలో మాకు సహకరించి, దారి చూపించాలని కోరుతూ రావు సి.పి.ఐ. ప్రతినిధి వర్గంలోని మిగతావారు డాంగే, ఘోష్, వున్నయ్యలను సి.పి.యస్.యు. (బి) నేతలకు పరిచయం చేశారు.

ఇరు ప్రతినిధి వర్గాల మధ్య మొదటి సమావేశంలోనే సి.పి.ఐ.లో ఒకవైపు రావు వున్నయ్యల అభిప్రాయానికి, డాంగే, ఘోష్ల అభిప్రాయాలకు మధ్య తీవ్ర విభేదాలు ఉన్నాయని స్పష్టమయ్యింది. భారత మిత్రుల అభిప్రాయాలను రిపోర్టు చేశారు. వారు సోవియట్ పార్టీ కేంద్రకమిటీకి అందించిన నివేదికలు వివాదాలు ఆధారంగా సి.పి.ఐ.లోని

విబేధాలకు కారణంగా ఉన్న అంశాలను గుర్తించారు. “భారతదేశం తీవ్ర ఆర్థిక సంక్షోభంలో కూరుకుపోతున్నదని, ద్రవ్యోల్బణం పెరుగుతున్నదని, ధరలు పెరిగిపోతున్నాయనీ పస్తులతో ప్రజలు గడుపుతున్నారనీ, నిరుద్యోగం పెరిగిపోతున్నదనీ రావు, పున్నయ్యలు అంచనా వేస్తున్నారు. కార్మికుల సమ్మెలు పెరుగుతున్నాయి. ప్రజలు కాంగ్రెస్ పార్టీ పట్ల వేగంగా భ్రమలు కోల్పోతున్నారు. కాంగ్రెస్ లో బీటలు కానవస్తున్నాయి. దేశంలో కొన్ని ప్రాంతాలలో రైతాంగం సాయుధ పోరాటాలు చేపడుతున్నారు. దుర్మార్గమైన భీభత్సంలో భారత ప్రభుత్వం ప్రజలపై అణిచివేతకు పూనుకుంటున్నది. ఈ అణిచివేతను సాయుధంగా యెదుర్కొనడం ద్వారా మాత్రమే భారత విప్లవాన్ని అభివృద్ధి చేయగలం. అంతర్జాతీయ సామ్రాజ్యవాదం ప్రభావం కూడా ప్రభుత్వంపై యెక్కువగా వున్నది.

భారతదేశం విప్లవ పరిస్థితిలో వుంది. పాశవిక అంతర్యుద్ధ వాతావరణం” ఇది రావు, పున్నయ్యల అభిప్రాయం. ఈ ప్రచురణపై ఆధారపడి వారిరువురూ భారతదేశ పరిస్థితులలో సాయుధ పోరాటమే ప్రధానమైన వర్గ పోరాట రూపంగా ఉంటుందని వారి వాదన! ఇంకో సందర్భంలో మాట్లాడుతూ రావు “భారతదేశంలో వర్గపోరాటం సాయుధ పోరాట దశకు చేరుకున్నదనీ గెరిల్లా సాయుధ పోరాట మార్గాన్ని చేపట్టకపోతే భారతదేశంలో విప్లవం ముందుకు సాగదు. ముందుగా పార్టీని, ప్రజాస్వామ్య సంఘటనను నిర్మించిన తర్వాతనే సాయుధపోరాటం చేపట్టాలి అనుకోవడం సరికాదు. మా అనుభవం భిన్నంగా వున్నది. ప్రభుత్వ పైశాచిక అణిచివేతకు వ్యతిరేకంగా పోరాడటంలోనే పార్టీ ప్రజాస్వామ్య సంఘటన నిర్మితమవుతాయి. ప్రతిఘటించాలనీ లేదా చేతులుముడుచుకు కూర్చోవాలా? ప్రజాసామూహిక చర్యలను చేపట్టాలా? ప్రధానమైన అంశం ప్రజలు. ప్రజలలో సాయుధ పోరాట సమస్య చర్యకు పెట్టాలి. ప్రజలు సానుకూలంగా స్పందిస్తే వారి భావాలకు అనుగుణంగా వారి వెంట వుండాలి. ఒక పెద్ద పార్టీని నిర్మాణాన్ని ఏర్పాటు చేసుకునే వరకూ వేచి వుండవలసిన పనిలేదు” అని అన్నారు.

“చాలా విస్తృత స్థాయిలో దీర్ఘకాలిక గెరిల్లా యుద్ధము ఆ క్రమంలో విముక్తి ప్రాంతాల నేర్పాటు చేసుకోవడం, విముక్తి సైన్యాన్ని నిర్మించుకుని భారతదేశ విముక్తి సాధించడము ఇది కా॥ రావు దృష్టిలో చైనా మార్గంలో భారత విప్లవ పంథా! డాంగే, ఘోష్లు చైనా మార్గం భారతదేశానికి పనికిరాదని, తెలంగాణ ఆంధ్ర ప్రాంతాలలో వలె అనుకూలమైన మిగిలిన ప్రాంతాలలో యిలా గెరిల్లా సాయుధ పోరాటాలు అనుసరించడం సాధ్యం కాదనీ, ఇతర మార్గాలలో పోరాటం చేపట్టాలని, అభ్యంతర పెడుతున్నారని కా॥ రావు విమర్శ!

డాంగే వైఖరిని అవకాశవాదంగా విమర్శిస్తూ ఉభయపార్టీల ప్రతినిధుల చర్యల సందర్భంలోనే “ప్రజలముందు సాయుధపోరాట అంశాన్ని పెట్టేందుకు సిద్ధమౌదామా? ఇంకా కొన్ని రాష్ట్రాలలో సాయుధ పోరాటాన్ని ఆరంభించే అవకాశాలు లేదా? కేరళ వంటి రాష్ట్రాలలో ప్రభుత్వ పాశవిక అణచివేతకు సాగిస్తున్నప్పుడు ఎలాంటి ఎత్తుగడలనవలంబించాలి” అని కా॥ డాంగేను, ఫోష్‌ను కా॥ రావు ప్రశ్నించారు. కా॥ డాంగే, ఫోష్‌ల అభిప్రాయం, కా॥ డాంగే, డా॥ ఫోష్‌లు పార్టీ సాయుధ పోరాటాన్ని సాగించగలిగినంతగా శక్తి సామర్థ్యాలు ప్రస్తుతం లేవని, కనుక భారతదేశ వర్గ పోరాటంలో సాయుధ పోరాటం సాగించవచ్చు. తెలంగాణాలో జరుగుతున్న పోరాటాన్ని బలపరచాలి. మిగతా ప్రాంతాలలో అలాంటి పోరాటానికి ప్రజలు సంసిద్ధమైవుండాలి! అలా కాకుండా ఉన్నప్పటికీ ఇలాగే సాయుధ పోరాటం ఆరంభించడం వలన పార్టీ తీవ్రంగా నష్టపోతుంది. దేశం వ్యవసాయక విప్లవ దశలో ఉంది. అతి చిన్న కమ్యూనిస్టు భూమి లేని రైతులు, వ్యవసాయ కార్మికులు మెజారిటీగా వున్నారు. వ్యవసాయ సమస్య విప్లవం ద్వారానే పరిష్కారం కావాలి! అంతేగానీ కమ్యూనిస్టు పార్టీ తనలోని ధైర్యవంతులైన సభ్యులతో చిన్న చిన్న దళాలను మార్గంలోకినెట్టి - ప్రజల మధ్య ఐక్యతకు సాధించేందుకు ఇతర పద్ధతులకు తిరస్కరిస్తున్నారు. కా॥ డాంగే, కేంద్రకమిటీ అవగాహన కొత్త రూపంలో అతివాద దుందుడుకు ధోరణి. ఇలా ఈ అవగాహనకు అతివాద దుందుడుకువాదం అని విమర్శించిన వారందరినీ దేశంలో సాగుతున్న ఫాసిష్టు దమనకాండను వ్యతిరేకింపలేని, రివిజనిస్టులనీ, అవకాశవాదాలనీ ఈ కామ్రేడ్ విమర్శిస్తున్నారు. అంతేకాదు. కేంద్రకమిటీ అనుసరిస్తున్న నిర్మాణ పద్ధతులు బ్యూరాక్రటిక్ ధోరణులతో ముఠాతగాదాలను సృష్టిస్తున్నది. పార్టీ పత్రికలో సాయుధపోరాట నినాదాలు! ఒకవైపు పత్రికలపైకూడా అణచివేత జరుగుతున్నప్పుడు సాయుధపోరాట నినాదాలను ప్రచురించడం సరికాదని నివారిస్తే - అలా నివారించడాన్ని రివిజనిజం అనడం సరైనదేనా?

కా॥ డాంగే ఇంకా యిలా అంటున్నారు. “1950 డిశంబరు ప్లీనం - స్థూలంగా శాంతికోసం జాతీయ ఐక్య సంఘటన కోసం కార్మిక రంగంలో పని విషయం మొ॥ వానిపై స్థూలమైన అంగీకారానికి వచ్చింది. సి.పి.ఐ. కార్మికవర్గ ప్రాధాన్యతకు భారత ఆర్థిక వ్యవస్థలో దాని ప్రముఖస్థానాన్ని గుర్తించడం లేదు.

కేంద్రకమిటీ భారత పరిస్థితులకు ఆర్థిక పరిస్థితిలో ప్రధాన అంశాలను విస్మరించి, యాంత్రికంగా చైనా విప్లవ మార్గాన్ని అనుకరించాలని ప్రయత్నిస్తున్నది. అందువల్లనే సాయుధ పోరాటం అంటూ, ఆయుధాలు అంటూ నినదిస్తున్నది” అని ప్రతి విమర్శ

చేశారు.

భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ ప్రతినిధులు సి.పి.ఎస్.యు. (బి) కి వేసిన ప్రశ్నలివి.

1. భారతదేశ ప్రస్తుత రాజకీయ పరిస్థితిని యెలా భావించాలి? ప్రత్యక్షంగా విప్లవ పరిస్థితి వున్నదా? రానున్న భారత విప్లవం ఏవిధంగా సాధింపబడుతుందని మీరు భావిస్తున్నారు? (కా॥ ఘోష్ నివేదిక ప్రకారం 1948 భారతదేశ విప్లవం. బూర్జువా ప్రజాతంత్ర, సోషలిస్టు విప్లవాల కలయికగా వుంటుంది అని)
2. ఇప్పుడు కొనసాగుతున్న సాయుధ పోరాటం - ఏ లక్ష్యానికి దారి తీస్తుంది? (రావు, పున్నయ్యలు ప్రస్తుతం భారతదేశంలో యుద్ధ పరిస్థితి వుందని సాయుధ పోరాటమే ప్రధాన పోరాట రూపం అనీ, ప్రజలు ఆయుధాలు చేపట్టగల భౌతిక పరిస్థితులు వున్నాయని, కనుక అదే ప్రధాన పోరాటం అనీ అంటుండగా డాంగే, ఘోష్లు ప్రస్తుతం భారతదేశంలో సాయుధ పోరాటానికి పరిస్థితి పరిపక్వంకాలేదనీ, ఇప్పుడు జరుగుతున్న సాయుధ పోరాటాలు భూమికోసం రైతాంగం జరిపే సాధారణ పోరాటాలుగానే భావించాలనీ అంటున్నారు)
3. సాయుధ పోరాటాన్ని సాగించేందుకు జాతీయ ప్రజాస్వామ్య సంఘటనను యెలా నిర్మించాలి? ఒక జాతీయ ప్రజాస్వామ్య సంఘటన నిర్మాణానికి భారత కమ్యూనిస్టులు వ్యతిరేకం కాదు. అయితే రావు లాంటివారు సాయుధ పోరాటం సాగిస్తున్న దశలనే జాతీయ ప్రజాస్వామ్య సంఘటన యేర్పడుతుందని అభిప్రాయపడుతుండగా, డాంగేలాంటి వారు ముందుగా ఒక జాతీయ ప్రజాస్వామ్య సంఘటనను నిర్మించి, పరిస్థితులు అనుకూలించినప్పుడు, సాయుధ పోరాటాన్ని చేపట్టాలి అని అభిప్రాయ పడుతున్నారు!)
4. చైనా విప్లవ పంథాకు యెలా అర్థం చేసుకోవాలి? చైనా మార్గంలోనే భారతదేశంలో విప్లవాన్ని సాగించాలా? భారతదేశంలో వున్న పరిస్థితులలో, గెరిల్లా యుద్ధం విప్లవ విజయానికి దోహదం చేస్తుందా?
5. సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక భూస్వామ్య వ్యతిరేక విప్లవంలో కార్మికవర్గ పాత్ర ఏమిటి? భారతదేశంలో 60 లక్షల మంది కార్మికులున్నారు. వారిలో 40 లక్షల మంది భారీ పరిశ్రమలు రవాణా రంగాలలో ఉన్నారు.
6. భారతదేశ స్వాతంత్ర్యాన్ని, సార్వభౌమత్వాన్ని పరిరక్షించే కర్తవ్యాన్ని యెలా అవగాహన

చేసుకోవాలి? భారత ప్రభుత్వ నిజస్వరూపం యెలాంటిది? దాని విదేశాంగ విధానం, ప్రత్యేకించి, కమ్యూనిస్టు ప్రభుత్వాల పట్ల దానివైఖరిని యెలా అంచనావేయాలి?

7. 1947 సి.పి.యస్.యు. (బి) కి చెందిన కా॥ జడనోల్, ఒక అంతర్జాతీయ పార్టీ సభ్యులు సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక శిబిరంలో భారతదేశం సానుభూతిగా వున్న దేశం అని చెప్పారు! ఎవరికా సానుభూతి వుంది. భారత ప్రజానీకానికా ప్రభుత్వానికా!
8. ఈ నవ భారతంలో భూముల జాతీయ కరణను డిమాండ్ చేయాలా? (వలస, అర్థవలస దేశాలలో జనాభాలో అత్యధికులు రైతాంగమే! ఈ దేశాలలో ప్రధాన అంశం వ్యవసాయ విప్లవమే! తూర్పు యూరపు దేశాల కమ్యూనిస్టు పార్టీ ప్రభుత్వాలు భూమిని జాతీయం చేయడాన్ని, ముందుంచుకున్నాయి. చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ అలా తన విప్లవపంథాలో అలా చేయలేదు. భారతదేశంలో ఈ అంశాన్ని యెలా లేవనెత్తాలి?)
9. పార్టీ సభ్యుని కెవరికైనా పార్టీ మరణ దండన విధింపవచ్చునా? అలాంటి ఘటనలు మా పార్టీలో కొన్ని జరిగాయి! అలాంటి పరిస్థితి పార్టీలో ఫాక్షనిస్టు చర్యలకు దోహదపడుతుందన్న భావం పార్టీలో వుందని డాంగే అభిప్రాయపడుతున్నారు.
10. భారతదేశంలో గెరిల్లా యుద్ధం సమయంలో భూస్వాముల వడ్డీ వ్యాపారస్తుల ఆస్తిని విప్లవ పోరాట అవసరాలకోసం కమ్యూనిస్టు పార్టీ స్వాధీనం చేసుకోవచ్చునా?

- సి.పి.ఐ.

1951 ఫిబ్రవరి 9న కా॥ స్టాలిన్ తో చర్చలు

కామ్రేడ్ స్టాలిన్ :

మీరడిగిన ప్రశ్నలందాయి. వాటికి సమాధానం చెప్పిన తర్వాత నా అవగాహన గురించి చెబుతాను. సాయంత్రం ఈ చర్చలు జరగటం కొంత బాగాలేదు. పగలంతా మేము పనిచేస్తూ వుండిపోయాం. సాయంత్రం ఆరింటికి మాత్రమే బయటపడగలిగాం. కనుక సుదీర్ఘంగా చర్చించటం అరుదేగానీ మన కర్తవ్యాన్ని పూర్తి చేయటానికి తప్పదు. మీకు సలహాలందజేసి సహాయపడేందుకు వ్యక్తిగతంగా మిమ్ములను కలిసేపని కేంద్ర కమిటీ మాకప్పగించింది. మీ పార్టీ, మీ ప్రజల గురించి మాకు కొద్దిగానే తెలుసు. ఈ పనిని మేము ముఖ్యమైనదిగా పరిగణిస్తున్నాము.

మా సలహా యిచ్చే పనిని చేపట్టినప్పుడు మీ పార్టీకి నైతిక బాధ్యతను మేము తీసుకున్నాము. తేలికగా తీసుకుని సలహాలివ్వలేము. సంబంధిత సమాచారమంతా పరిశీలించి, మీతో కలిసిన తర్వాతే సలహాలివ్వగలము. మీకు చాలా ప్రశ్నల పరంపర, (Interrogation) వేయటం అసామాన్యంగా మీకు కన్పించవచ్చు. మేమున్న పరిస్థితిలో ఇలా చేయక తప్పటం లేదు. డాక్యుమెంట్లు పూర్తి చిత్రాన్ని యివ్వటంలేదు. కనుక యీ పద్ధతి నెంచుకోవాల్సి వచ్చింది. ఇదంత సంతోషకర పద్ధతి కాదు. అయినా తప్పలేదు. పరిస్థితులలా ఒత్తిడి చేశాయి. ఇక విషయానికి వద్దాం.

రాబోతున్న భారత విప్లవం గురించి మీ అంచనా ఏమిటని అడిగారు.

రష్యన్లమైన మేము దీనిని ప్రధానంగా వ్యవసాయ విప్లవంగా చూస్తున్నాము. అంటే ప్యూడలు ఆస్తిని రద్దుచేయటం, భూమిని రైతాంగానికి పంపకం చేయటం, ఆ భూమి వారి వ్యక్తిగత ఆస్తికావటం. దీనర్థం ప్యూడల్ ప్రైవేటు ఆస్తిని రద్దుచేసి రైతాంగ వ్యక్తిగత ఆస్తిని నెలకొల్పటం. గమనించినట్లయితే ఇదే సోషలిజం కాదు. సోషలిస్టు విప్లవదశలో భారతదేశం ఉందని మేము భావించటం లేదు. అభివృద్ధిలో వెనుకబడిన అన్ని దేశాలలో విప్లవం అంటే వ్యవసాయక విప్లవం. జాతీయ బూర్జువా వర్గపు ఆస్తిని స్వాధీనం చేసుకోవడం గాని జాతీయం చేయడం కాని చేయకుండా భూస్వామ్య వ్యవస్థను రద్దు చేయడం. జాతీయ బూర్జువావర్గపు ఆస్తిని స్వాధీనం చేసుకోవటం కాని, జాతీయంచేయడం కాని చేయకుండా ప్యూడల్ వ్యతిరేక వ్యవసాయక విప్లవం. ఇది బూర్జువా ప్రజాస్వామిక విప్లవం లేదా జనతా ప్రజాతంత్ర విప్లవంలో మొదటి దశలున్నాయి. చైనాలోనూ, తూర్పుయూరోప్ దేశాలలో ప్రారంభమైన జనతా ప్రజాతంత్ర విప్లవంలో రెండు దశలుంటాయి. మొదటిదశ వ్యవసాయక విప్లవం లేదా మీరంటున్నట్లు వ్యవసాయ

సంస్కరణ. యుద్ధం ముగిసిన ఏడాదికే తూర్పు యూరోపు దేశాల్లోని జనతా ప్రజాస్వామ్యం ఈ దశను దాటింది. చైనా ఇప్పుడీ మొదటి దశలో వుంది. భారత్ ఈ దశవైపుగా సాగుతోంది. తూర్పు యూరపులో జరిగినట్లుగా జనతా ప్రజాస్వామికపు రెండవ దశ వ్యవసాయ విప్లవం నుండి జాతీయ బూర్జువా వర్గపు ఆస్థులను జాతీయం చేయటంగా మరలుతుంది. ఇది సోషలిస్టు విప్లవ ఆరంభం. యూరపులోని జనతా ప్రజాస్వామిక దేశాలన్నింటిలోనూ పారిశ్రామిక కేంద్రాలను ఫ్యాక్టరీలనూ, బ్యాంకులనూ జాతీయం చేసి ప్రభుత్వానికప్పగించారు. చైనా ఈ దశకింకా దూరంగానే వుంది. ఈ దశకు భారత్ కూడా చాలా దూరంలో వుంది.

విప్లవాభివృద్ధికి చైనా పంథా గురించి కొమిన్ ఫామ్ వార్తాపత్రికలోని సంపాదకీయాన్ని గురించి మీరు అడిగారు. సోషలిస్టు విప్లవ పంథాలో భారత్ నిలచి వుందన్న రణదివే ఉపన్యాసాలూ, వ్యాసాలకు సమాధానమే ఈ సంపాదకీయం! రష్యా కమ్యూనిస్టులమైన మేము సోషలిస్టు విప్లవ మార్గంలో వుందన్న రణదివే ధోరణిని ప్రమాదకర సిద్ధాంతంగా ఫర్గణించి, దీనికి వ్యతిరేకంగా బహిరంగంగా రావాలనీ, జనతా ప్రజాస్వామిక విప్లవపు మొదటి దశ, జనతా ప్రజాస్వామిక విప్లవం అంటే చైనా మార్గంలో భారత్ ఉందని సూచించాలనీ నిర్ణయించుకున్నాము. మొత్తం రైతాంగమూ, ధనిక రైతులూ (కులక్కులు) ప్యూడల్ భూస్వాములపై తిరుగుబాటు చేయటానికి విప్లవ ఐక్య సంఘటన నిర్మాణం చేయటంలోనూ, ప్యూడల్ భూస్వాములను ఏకాకులను చేసే మొత్తం రైతాంగ వెల్లువలోనూ ఇది మీకెంతో ప్రాధాన్యత గల అంశం.

బ్రిటీషు సామ్రాజ్యవాదం, దేశీయ బూర్జువాల కూటమిని ఏకాకాని చేయటానికి, దేశీయ బూర్జువా వర్గంలోని ప్రగతిశీల శ్రేణులతోసహా ప్రజలందరి తిరుగుబాటు అవసరం. ఒక్క దెబ్బతో అమెరికన్, బ్రిటీష్ సామ్రాజ్యవాదులందరినీ వెళ్ళగొట్టాలన్న వైఖరి మీ మధ్యన వుంది. అలాంటి సంఘటనను నిర్మించటమసాధ్యం. మొత్తం జాతీయ సంఘటన శక్తిని బ్రిటీషు సామ్రాజ్యవాదానికి వ్యతిరేకంగా ఎక్కుపెట్టాలి. అమెరికాతో సహా మిగిలిన సామ్రాజ్యవాదులందరినీ మీకు వ్యతిరేకంగా ఐక్యపడేందుకు దోహదపడరాదు. వారిని మీరు పట్టించుకోరని వారిని భావించనివ్వండి. మీ చర్యలు సామ్రాజ్యవాదులందరినీ మీకు వ్యతిరేకంగా ఐక్యపడేందుకు దోహదపడరాదు. ఇందుకు మీరు వారి మధ్య అసంతృప్తి బీజాలు వెయ్యాలి. అమెరికా సామ్రాజ్యవాదులు కూడా పోరాడాలనుకుంటే, వారికీ వ్యతిరేకంగా భారత జాతీయ సంఘటన రంగంలోకి దిగాలి.

ఘోష్ : ప్రజాస్వామ్య వ్యతిరేక శిబిరానికి అమెరికా సామ్రాజ్యవాదాన్ని నాయకుడిగా పరిగణిస్తున్నప్పుడు, ప్రపంచంలో దానికి వ్యతిరేకంగా పోరాటం సాగుతున్నప్పుడు బ్రిటీషు సామ్రాజ్యవాదం ఒక్కదానికే వ్యతిరేకంగా పోరాడాలో నాకు స్పష్టం కాలేదు.

స్టాలిన్ : ఇది చాలా సులభగ్రాహ్యం. జాతీయ సంఘటన బ్రిటనుకు వ్యతిరేకం. ఎందుకంటే మీరు బ్రిటన్ నుండే జాతీయ స్వాతంత్ర్యాన్ని కోరుతున్నది. అమెరికా నుండి కాదు. ఇది మీ దేశ ప్రత్యేకత. భారత్ అర్థ స్వాతంత్ర్యాన్ని పొందింది ఎవరి నుండి? బ్రిటన్ నుండి, అమెరికా నుండి కాదు. భారత్ బ్రిటన్ తో కలిసి కామన్వెల్త్ లో వుంది. అమెరికాతో కాదు. మీ సైన్యంలోని నిపుణులూ, అధికారులూ బ్రిటీషువారే. అమెరికన్లు కాదు. ఇవి చారిత్రక వాస్తవాలు. ఇవేవీ లేదన్నట్లు అవిలేవన్నట్లు వ్యవహరించడం అసాధ్యం. సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక కర్తవ్యాన్ని ఏకమొత్తంగా చేపట్టే ప్రపంచవ్యాపితంగా సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక పోరాట కర్తవ్యభారాన్ని పార్టీ తీసుకోరాదని నేననుకుంటున్నాను. ఒక కర్తవ్యాన్ని, బ్రిటీషు సామ్రాజ్యవాదం నుండి స్వేచ్ఛ పొందటాన్ని చేపట్టడ మవసరం. భారత జాతీయ కర్తవ్యామిది. ప్యూడల్ వర్గాలను కూడా పరిగణనలోకి తీసుకోవాలి. ధనిక రైతులు కూడా శత్రువులే. ప్యూడ్ భూస్వాములకూ, ధనికరైతులకు వ్యతిరేకంగా ఒకేసారి పోరాడటం తెలివైన పనికాదు. ధనిక రైతులకూ, వ్యతిరేకంగా ఒకేసారి పోరాడటం తెలివైన పనికాదు. ధనిక రైతులకూ, ప్యూడలిజానికీ వ్యతిరేకంగా పోరాటాలు రెంటినీ ఒకేసారే తీసుకోవటం హేతుబద్ధంగా ఉండదు. మన ఐక్యతను కాపాడుకుంటూ శత్రువును ఏకాకిని చేసే పద్ధతిలో సంఘటనను నిర్మించటమవసరం. కమ్యూనిస్టు పార్టీ పోరాటాలను ముందుకు తీసుకుపోయే ఎత్తుగడ యిది. తెలివైన వారెవరూ అన్ని భారాలను ఒకేసారి తలకెత్తుకోరు. ప్యూడలిజాన్ని రద్దు చెయ్యటం, బ్రిటీషు సామ్రాజ్యవాదపు మిగిలివున్న అవశేషాలను తొలగించటం అన్న ఒక కర్తవ్యాన్నే చేపట్టటమవసరం. ప్యూడల్ భూస్వాములను ఏకాకులను చేయటానికీ, ప్యూడలిజాన్ని రద్దుచేయటానికీ, బ్రిటీషు సామ్రాజ్యవాదాన్ని దాని అవశేషాలను తొలగించటానికీ, ప్రస్తుతం ఇతర సామ్రాజ్యవాదాలను కెలకవద్దు. ఇలా వ్యవహరిస్తే భారం తగ్గుతుంది. అమెరికా సామ్రాజ్యవాదులు వారంతటవారే కలిగించుకుంటే, అప్పుడు జాతీయ ఐక్యత సంఘటన వారిపై పోరాడాలి. దాడి చేసింది. నువ్వుకాదనీ, వాళ్లేననీ దాంతో ప్రజలకు తెలుస్తుంది.

ఘోష్ : ఇప్పుడు నాకు స్పష్టమైంది.

డాంగే : అమెరికా సామ్రాజ్యవాదులకు వ్యతిరేకంగా ప్రచారం, ఆందోళన కార్యకలాపాలకూ,

వారిపై పోరాటానికే ఈ ధోరణి ఆటంకమవదా?

స్టాలిన్ : కాదు. వారు ప్రజాశత్రువులు. వారిపై పోరాటం అవసరం.

డాంగే : అమెరికా సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక పోరాట కర్తవ్యంలో ఇది అవకాశవాదమని ఎవరు ముద్ర వేయకుండా వుండేందుకే ఈ ప్రశ్న అడిగాను.

స్టాలిన్ : తెలివితేటలతో శత్రువును ఏకాకిని చేయాలి. మీ విప్లవం అమెరికాకు వ్యతిరేకంగా కాదు. బ్రిటీషు సామ్రాజ్యవాదానికి వ్యతిరేకంగా ఒకవేళ అమెరికా కలుగచేసుకుంటే అది వేరే విషయం.

రావు : ధనిక రైతులలో కొద్దిమంది ఫ్యూడల్ దోపిడీ సాగిస్తున్నారు. వారు భూమిని కౌలుకిస్తారు. వడ్డీ వ్యాపారం సాగిస్తారు. వారు సాధారణంగా భూస్వాముల పక్కన నిలుస్తారు.

స్టాలిన్ : ఇది పెద్ద విషయం కాదు. ఫ్యూడలిజాన్ని రద్దు చెయ్యాలన్న ప్రధాన సాధారణ కర్తవ్యంతో పోల్చినప్పుడు, ఇది నిర్దిష్ట కర్తవ్యం. మీ ప్రచారంలో భూస్వాములకు వ్యతిరేకంగా మాట్లాడాల్సిన అవసరముంటుంది. కానీ ధనిక రైతులకు వ్యతిరేకంగా మాట్లాడరాదు. ఫ్యూడల్ భూస్వాములతో చేతులు కలిపే విధంగా ధనిక రైతులను నెట్టే పని మనంతట మనం చెయ్యరాదు. భూస్వాములకు ఒక మిత్రుడిని మనమే అందింపనవసరం లేదు. గ్రామంలో కులక్కులకు ప్రభావం ఉంటుంది. స్వంత కష్టంతో పైకొచ్చిన వారీగా వారిని రైతులు పరిగణిస్తారు. రైతాంగం నుండి ధనిక రైతులు చీలిపోయే అవకాశాన్ని మనమివ్వరాదు. మీ ఫ్యూడల్ భూస్వాములు రాచకుటుంబీకులా?

రావు : అవును.

స్టాలిన్ : ఈ రాజులను రైతాంగం విశ్వసించరు. దీని ప్రాధాన్యతను గమనించాలి. భూస్వాములకు రైతాంగంలో మిత్రులు దొరకే అవకాశం ఫ్యూడల్ ప్రభువులకు యివ్వరాదు.

పున్నయ్య : జాతీయ బూర్జువా వర్గం సమస్యపై మా మధ్య గందరగోళముంది. జాతీయ బూర్జువా వర్గమంటే సరైనా అర్థమేమిటి?

స్టాలిన్ : మరొక దేశాన్ని ఆక్రమించుకునే రాజకీయాలు సామ్రాజ్యవాదం. మీ దేశీయ బూర్జువా వర్గం ఇతర దేశాలను స్వాధీనం చేసుకోవాలని ఆలోచిస్తున్నదా? బ్రిటీషు సామ్రాజ్యవాదం భారత్‌ను ఆక్రమించింది. మధ్య పెద్ద బూర్జువా వర్గానికి మీరు వ్యతిరేకం కాదనీ, విదేశీ శత్రువు - బ్రిటీషు సామ్రాజ్యవాదానికి వ్యతిరేకమని మీరు చెప్పాలి. దేశీయ బూర్జువా వర్గంలో దేశీయ పెద్ద బూర్జువావర్గం ఇప్పటికే సామ్రాజ్యవాదంతో కలిసి వుంది.

అయితే ఇది ఒక భాగం మాత్రమే. అంతేకాక అది అంత పెద్దదీ కాదు. భారతదేశ సంపూర్ణ స్వాతంత్ర్యం కొరకు పోరాటంలో బూర్జువా వర్గం మౌలికంగా మీకు మద్దతునిస్తుంది. ప్యూడలిజాన్ని రద్దు చేయటంలో కూడా దానికి ప్రయోజనాలున్నాయి. బూర్జువా వర్గానికి మార్కెట్టు కావాలి. మంచి మార్కెట్టు కావాలి. రైతాంగానికి భూమి అందితే, దేశీయ మార్కెట్టు ఏర్పడుతుంది. సరుకులు కొనుగోలు చేసే శక్తి గల ప్రజలుంటారు. పత్రికల్లో ఇదంతా మనం వివరించాలి. దేశీయ బూర్జువా వర్గం బ్రిటీషు సామ్రాజ్యవాదం వైపు వెళ్ళకుండా వుంటే మీ కెంతో అనుకూలాంశంగా వుంటుంది. బ్రిటీషు సామ్రాజ్యవాదం భారత దేశంలో కొత్త మిత్రులను పొందకుండా వుండే విధంగా మీరు వ్యవహరించాలి. బూర్జువాలందరి ఆస్తులను రద్దుచేసి ఎలాంటి చర్యలనూ చైనాలో తీసుకోలేదు. జపనీయుల ఆస్తినే జాతీయం చేశారు. అమెరికా సామ్రాజ్యవాదాల ఆస్తులను కూడా జాతీయం చెయ్యలేదు. చైనా పద్ధతిలో మీ విప్లవం సాగాలంటే బ్రిటీషు సామ్రాజ్యవాదం వైపుగా మీ బూర్జువా వర్గాన్ని నెట్టే చర్యలేవీ మీరు తీసుకోగూడదు. మీ సరసన నిలిచేవారు చాలామంది దొరుకుతారు. ఇక్కడ చైనా పంథా మీకూ వర్తిస్తుంది. చైనాలో జాతీయ బూర్జువా వర్గం దూరంగా వెళ్ళలేదు. అమెరికా సామ్రాజ్యవాదానికి వ్యతిరేకంగా ముందుకొచ్చారు. ఇప్పుడు చైనా ప్రజా ప్రభుత్వానికి సహాయపడుతున్నారు. ఇప్పుడు చైనాలో అమెరికన్ సామ్రాజ్యవాదం ఒంటరి అయింది. భారత విభజన బ్రిటీషు సామ్రాజ్యవాదులు చేసిన దగా. మీరొక కార్యాచరణ ప్రణాళికను రూపొందించేటప్పుడు భారత్, పాకిస్తాన్, సిలోన్ల మధ్య ఆర్థిక, సైనిక కూటమి ఉండాలని పేర్కొనాలి. కృత్రిమంగా విడదీయబడిన ఈ మూడు రాజ్యాలు అప్పుడు సన్నిహితమౌతాయి. ఇది ఆ రాజ్యాలు తర్వాత కలిసి ఉండేందుకు తోడ్పడుతుంది. ఇవి సన్నిహితమవాలన్న భావాన్ని మీరు ముందుకు తీసుకురావాలి. ప్రజలు దీనికి మద్దతునిస్తారు. పాకిస్తాను, సిలోన్లలోని ఉన్నత వర్గాలు దీనిని వ్యతిరేకిస్తారు. కానీ ప్రజలతో ఆ ప్రభుత్వాలపై ఒత్తిడి తీసుకురావాలి. ఈ కృత్రిమ విభజన బెంగాల్ విషయంలో స్పష్టమే. మొట్టమొదట బెంగాల్ ప్రాంతం పాకిస్తాన్ నుండి విడిపోతుంది.

డాంగే : జాతీయ బూర్జువా వర్గం గురించి మా మధ్య అవగాహన ఇలా వుంది. మధ్యతరగతి బూర్జువావర్గాన్నే జాతీయ బూర్జువావర్గమనాలి. భారతదేశంలో బడా బూర్జువా వర్గం బ్రిటీషు సామ్రాజ్యవాదుల సరసన చేరింది.

స్టాల్ : పూర్తిగా బ్రిటీషు వారికి చెందిన బ్యాంకులు భారతదేశంలో వున్నాయా?

డాంగే : ఉన్నాయి. బ్రిటీషువారి బ్యాంకులూ, సంయుక్త బ్యాంకులూ ఉన్నాయి. బడా బూర్జువావర్గాన్ని, అంటే నిరంకుశాధికార పెట్టుబడిని జాతీయం చెయ్యాలన్న డిమాండు మా కార్యక్రమంలో వుంది.

స్టాలిన్ : అది నిరంకుశాధికార పెట్టుబడికాదు. పారిశ్రామిక - వాణిజ్య పెట్టుబడి. చైనాలో ప్రభుత్వం ద్వారా నిరంకుశాధికార పెట్టుబడి బలిసిపోయింది. అది ప్రభుత్వంతో సంబంధమున్న పెట్టుబడి. పరిశ్రమతో చాలా కొద్ది సంబంధమే వుంది. అమెరికా యిచ్చిన కాంట్రాక్టుల ద్వారా సన్, మరెన్ని కుటుంబాలు ధనమార్జించాయి. చైనాలోని బడా బూర్జువాల, బడా వ్యాపారుల సంస్థలు అలాగే వున్నాయి. అమెరికా, బ్రిటీషు బ్యాంకులతో కలిసివున్నా, బడా పెట్టుబడిని జాతీయం చేయమని నేను మీకు సలహా యివ్వను. శత్రువు వైపుకు చేరిపోయినవాళ్ళు ఆస్తి కోల్పోతారని చెప్పటం మేలు. మీ విప్లవం పదునెక్కుతుంది. అప్పుడు బడా పెట్టుబడిదారుల్లో ఒకభాగం పారిపోతుంది. వారిని ద్రోహులుగా ప్రకటించి, వారి ఆస్తిని స్వాధీనం చేసుకోండి. కానీ బ్రిటీషు పెట్టుబడితో కలిసివున్నందునే బడా బూర్జువాల ఆస్తుల స్వాధీనాన్ని నేను సూచించను. బడా బూర్జువాల ఆస్తులు స్వాధీనం చేసుకోవాలన్న డిమాండు మీ కార్యక్రమంలో వుంటే దానిని తొలగించటమవసరం. మీరు కొత్త కార్యక్రమాన్ని తయారు చేసుకోవాలి. బడా పెట్టుబడిదార్లను తటస్థం చేయడం వారినుండి 90% జాతీయ పెట్టుబడిదారి వర్గాన్ని దూరం చేయడం మీకు లాభదాయకం. మీ అంతట మీరే కొత్త శత్రువులను తయారుచేసుకోరాదు. ఇప్పటికే శత్రువులు చాలా మంది వున్నారు. బడా బూర్జువా వర్గపు వంతు వచ్చి తీరుతుంది. అప్పుడు వారితో ఘర్షణ పడాలి. విప్లవపు సమస్యలు దశలు దిశలుగా పరిష్కారమౌతాయి. ఈ దశలను కలగాపులగం చేయకండి. దశలను నిర్ధారించుకోవడం, శత్రువును విడగొట్టి - ఈ రోజు ఒకరిని, రేపు మరొకరిని - దెబ్బ తీయటమవసరం. మీరు బలంపొందినప్పుడు అందరినీ దెబ్బతీయవచ్చు. ప్రస్తుతం మీరు ఇంకా బలహీనంగానే వున్నారు. మీరు మా విప్లవాన్ని కాపీ కొడుతున్నారు. అవి విభిన్న దశల్లో వున్నాయి. సోదర పార్టీల అనుభవాన్ని విమర్శనాత్మకంగా పరిశీలించి, భారత నిర్దిష్ట పరిస్థితులకు అన్వయించుకోవాలి. అతివాద కోణం నుండి మీ మీద విమర్శలు వస్తాయి. ఆందోళన చెందకండి. అతివాదం నుండి మావోను విమర్శించారు. కానీ మావో వైఖరి సరైనది. తన దేశ నిర్దిష్ట పరిస్థితికనుగుణంగా వ్యవహరించాడు. మీ స్వంత పంథాను అనుసరించండి. అతివాద విమర్శలను ఖాతరు చెయ్యకండి.

ఇక రెండవ ప్రశ్న. చైనా పంథా గురించి

రాజకీయ, సామాజిక రంగాలలో చైనా పంథా గురించి నేనిప్పటికే చెప్పాను. అది వ్యవసాయ విప్లవంగా ఉంటుంది. సాయుధ పోరాటం గురించి ఒక విషయం చెప్పాలి. చైనావారు సాయుధ పోరాటం గురించి మాట్లాడలేదు. సాయుధ విప్లవం గురించి మాట్లాడారు. విముక్తి ప్రాంతాలూ, విముక్తి సైన్యమూ కలిగిన గెరిల్లా యుద్ధంగా దానిని వారు పరిగణించారు. సాయుధ పోరాటం గురించి కాకుండా గెరిల్లా విప్లవం, పాక్షిక యుద్ధం గురించి మాట్లాడాలని దీనర్థం. “సాయుధ పోరాటం” అన్న వ్యక్తీకరణ మొదట కొమింగ్టాంగ్ పత్రికల్లో కనిపించింది. సాయుధ పోరాటమంటే గెరిల్లా యుద్ధానికి మించినది. రైతాంగపు గెరిల్లా యుద్ధమూ, కార్మికుల సాధారణ సమ్మెలు, వెల్లువలు కలిసి వుంటాయి. దాని విస్తృతిలో గెరిల్లా యుద్ధం సాయుధ పోరాటం కంటే తక్కువది. చైనాలో సాయుధ విప్లవమెలా ప్రారంభమైంది?

1926-27లో చైనా కామ్రేడ్లు కొమింగ్టాంగ్ నుండి విడివడ్డారు. కొమింగ్టాంగ్కు వ్యతిరేకంగా 40-50 వేల సైన్యంతో ప్రత్యేక శిబిరంగా గుర్తింపు పొందారు. గెరిల్లా యుద్ధానికి ఈ సైన్యమే పునాది. పట్టణాలకూ, రైల్వేలకూ దూరంగా వారు అడవులలో దాక్కున్నారు. చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ కేంద్ర కమిటీ ఎక్కడుంటే అక్కడ మౌలిక కార్యకర్తలున్నారు. చైనా విముక్తి సైన్యం పట్టణాలలో వుండలేదు. దాన్ని చుట్టివేయటం తేలిక. ఈ చుట్టివేత ప్రమాదం లేకుండా వుండేందుకు, పట్టణాలకూ, రైల్వేలకూ దూరంగా ఒకదాని తర్వాత ఒకటిగా గెరిల్లా స్వేచ్ఛా ప్రాంతాలను నిర్మించారు. వాటిని చుట్టివేస్తే, దాని నుండి బయటపడి, పాత విముక్తి ప్రాంతాలను వదిలివేసి, కొత్తవాటిని నిర్మించారు. అక్కడ నుండి వారు యుద్ధానికి సన్నద్ధమవలేదు. వారీ విధంగా కొనసాగిన కొద్దీ, చైనా కమ్యూనిస్టులు కార్మికులకూ, పట్టణాలకూ దూరమయ్యారు. కార్మికులతో సంబంధాలక్కరలేదని మావో భావించలేదు. గెరిల్లా యుద్ధపంథా వారినక్కడికి చేర్చింది. పట్టణాలతో సంబంధాలు లేకుండా పోయాయి. ఇది తీవ్ర నష్టకరమైనా తప్పనిది. చివరికి వారు యెనాన్లో నిలదొక్కుకున్నారు. దీర్ఘకాలంపాటు రక్షించుకున్నారు. రైతాంగానికి ప్రత్యక్షంగా వ్యవసాయ విప్లవాన్ని నిర్వహించటమెలాగో నేర్పారు. తమ సైన్యాన్ని విస్తరించుకున్నారు. దానిని బలీయమైన శక్తిగా మార్చారు. అయినా గెరిల్లా యుద్ధంలో ఉండే డిజిటాంటేజి లక్షణాల నుండి వారు తప్పుకోలేక పోయారు.

పాక్షిక విముక్తి ప్రాంతమంటే ఏమిటి? అది రాజ్యం మధ్యలో ఒక దీవి.

దానిని చుట్టివేసి దిగ్బంధనం చేయవచ్చు. దానికి ఆధారపడగల వెనుకతట్టు వుండదు. ఇదే జరిగింది. యేనాన్ దిగ్బంధనానికి గురైంది. చాలా నష్టాలతో చైనా కామ్రేడ్లు దానిని వదలి వెళ్ళారు. మంచూరియా వైపుకు వెళ్ళాలని చైనా కమ్యూనిస్టులు నిర్ణయించుకుని వుండకపోతే, ఇదే దీర్ఘకాలం కొనసాగేది. మంచూరియాకి వెళ్లటంతో వారు తమ స్థితిని వేగంగా మెరుగు పర్చుకున్నారు. మిత్రరాజ్యం రూపంలో వారికొక వెనుకతట్టు దొరికింది. ఇప్పుడది దీప్వం కాదు. ఒకవైపు సోవియట్ రష్యాతో కలిసివుండి దీప్వకల్పంలా వుంది. దీనితో చైనా పాక్షిక పోరాట యోధులను చుట్టివేసే అవకాశాన్ని చియాంగ్ కై షేక్ ప్రభుత్వం కోల్పోయింది. దీని తర్వాత మాత్రమే, చైనీయులు ఊపిరి పీల్చుకున్నందునే, ఉత్తరాన్నుండి దక్షిణానికి దాడిచేసే అవకాశం వారికి దొరికింది. ఇదీ చరిత్ర. దీని ప్రాధాన్యత ఏమిటి? రైతాంగపు గెరిల్లా యుద్ధం చాలా గంభీరమైన విషయం. విప్లవానికి పెద్ద చేర్పు. ఈ ప్రాంతంలో, ప్రత్యేకించి వెనుకబడిన దేశాలలో విప్లవ కార్యచరణను చైనీయులు సంపద్యంతం చేశారు. జనాభాలో 80-90 శాతం రైతాంగం వున్న దేశంలోని ప్రతి కమ్యూనిస్టు తన పోరాటాల అమ్ములపొదిలో ఈ పద్ధతిని కూడా చేర్చుకోవాలి. ఇది వివాదరహితమైన అంశం. చైనా కామ్రేడ్ల అనుభవం నుండి విముక్తి ప్రాంతాలలో సాగే గెరిల్లా యుద్ధతంత్రానికి దాని ప్రతికూల అంశాలు దానికున్నాయని కూడా తెలుస్తుంది. గెరిల్లా యుద్ధ ప్రాంతాలు దీప్వంలా వుండి చుట్టివేతకు గురౌతాయన్నదే ప్రతికూలాంశం. స్థిరమైన వెనుకతట్టును రూపొందించుకోవటం ద్వారా మాత్రమే ఈ దిగ్బంధనాన్ని బ్రద్ధలు చేసే అవకాశం వుంటుంది. మిత్రుడైన పొరుగు దేశంతో సంధానించుకుని దానిని స్థిరమైన వెనుకతట్టుగా మార్చుకోవాలి. చైనీయులు ఈ నిర్ణయంతోటే మంచూరియాకు వెళ్ళారు. వారిలా చేసి వుండకపోతే పరిస్థితులెలా పరిణమించేవో నేను చెప్పలేను. గెరిల్లా యుద్ధంలో విజయాన్ని సాధించేంత శక్తి వుండదు. మిత్రపూరిత పొరుగుదేశంపై ఆధారపడినప్పుడు మాత్రమే గెరిల్లా యుద్ధం విజయం సాధిస్తుంది. మంచూరియాకు చేరే వరకూ చైనా కామ్రేడ్లు ఎదురుదాడికి పూనుకోదలచకపోవడం గమనార్హం. చుట్టివేతకు గురవుతామని తెలుసు. ఇక్కడికి చేరిన తర్వాత పురోగమనానికి పథకాలు వేశారు. చాంగ్ షేక్ సైన్యాలపై అనేక విజయాలు సాధించారు. గెరిల్లా యుద్ధంలో ఈ ప్రతికూలాంశాలను మనం పరిగణనలో వుంచుకోవాలి. భారతదేశంలో విప్లవంలో విజయం సాధించడానికి గెరిల్లా యుద్ధమే సరిపోతుందని అంటున్నారు. ఇది సరైందికాదు. భారత్ కంటే చైనాలో ఎక్కువ అనుకూల

పరిస్థితులున్నాయి. వారికి ప్రజావిముక్తి సైన్యం అప్పటికే సిద్ధంగా వుంది. మీకు సిద్ధంగా లేదు. భారత్ లో ఉన్నంత సాంద్రతతో చైనాలో రైల్వే వ్యవస్థ లేదు. విజయవంత పాక్షిక యుద్ధ అవకాశం చైనాలో కంటే మీకు తక్కువగా ఉంటుంది. పారిశ్రామికంగా చైనా కంటే భారత్ అభివృద్ధి చెంది వుంది. ప్రగతికోణం నుంచి ఇది మంచి అంశం. గెరిల్లా యుద్ధకోణం నుండి ఇది చెడ్డ అంశం. ఎన్ని దళాలూ, విముక్తి ప్రాంతాలూ ఏర్పరచినా అవన్నీ ద్వీపాలే. చైనా గెరిల్లా యోధులు సోవియటుపై ఆధారపడినట్లుగా మీకు ఆధారపడగల పొరుగు మిత్రరాజ్యం లేదు.

అప్టనిస్థాన్, ఇరాన్, టిబెట్ ఇక్కడికి ఇంకా చైనా కమ్యూనిస్టులు చేరుకోలేదు. బర్మా, పాకిస్థాన్ ఇవన్నీ భూ సరిహద్దులు. సోవియటు వంటి వెనుకతట్టులేదు. ఇక మిగిలేది సముద్రతీరమే. కనుక ఏదో ఒకదారి కనుగొనాలి.

మీకు గెరిల్లా యుద్ధ అవసరముందా? నిస్సందేహంగా వుంది.

విముక్తి ప్రాంతాలూ, విముక్తి సైన్యమూ మీకుంటాయా?

మీకలాంటి ప్రాంతాలుంటాయి. సైన్యం కూడా వుండవచ్చు. అయితే విజయానికిది చాలదు. గెరిల్లా యుద్ధాన్ని కార్మికుల విప్లవకర కార్యకలాపాలతో జతచేయాలి. ఇది లేకుండా గెరిల్లా యుద్ధం మాత్రమే విజయం సాధించలేదు. రైల్వేలో జనరల్ సమ్మెను మీరు సీరియస్ గా నిర్మిస్తే అది దేశం, ప్రభుత్వ జీవనాన్ని స్తంభింపచేస్తుంది. గెరిల్లా యుద్ధానికి వారితో సహాయ పడుతుంది. రైతునే తీసుకోండి. ఈ గెరిల్లా యుద్ధం మీదే, ఇది మీరే చేయాలని అతనికి చెప్పామనుకోండి. రైతు వెంటనే అడుగుతాడు.

ఈ పోరాట భారమంతా నేనే ఎందుకు మోయాలి? కార్మికులేం చెయ్యబోతున్నారు? విప్లవ భారం మొత్తాన్ని తానే మోయటానికి అంగీకరించడు. అతనెంతో తెలివైనవాడు. తనపై భారం అంతా పన్నులు వగైరా రూపాలలో పట్టణాల్నుండే వస్తోందని అతనికి తెలుసు. ఆ పట్టణాల్లోనే తమ మిత్రుడుండాలని కోరుకుంటాడు.

పోరాట భారాన్ని కార్మికులతో మీరు పంచుకుంటారని అతనికి చెబితే అర్థం చేసుకుంటాడు. అంగీకరిస్తాడు. రష్యాలో మేమిలాగే చేశాం. మీరు రైతాంగం మధ్యన పనిచేయాలి. గెరిల్లా యుద్ధ దళాలను ఏర్పాటు చేయాలి. దీనితోపాటు కార్మిక వర్గంలో కూడా తీవ్రమైన కృషి చేయాలి. కార్మికుల విశ్వాసాన్ని పొందాలి. వారిలో అత్యధికులను మీవైపు తెచ్చుకోవాలి. కార్మికుల సాయుధ దళాలు మీకుండాలి. కార్మికుల, రైల్వే కార్మికుల సమ్మెలకు సన్నాహాలు చేయాలి. పట్టణాల్లో కార్మికుల దళాలుండాలి.

ఈ రెండు ప్రవాహాలూ జతకూడినప్పుడు విజయానికి ధోకా వుండదని భావించవచ్చు. మీకు తెలుసు, 1905లో ప్రజల వత్తిడికి లొంగి జారు చక్రవర్తి ద్యూమాను (పార్లమెంటును) ఏర్పాటుచేశాడు. అనేక స్వేచ్ఛలను యిచ్చాడు. జారు వెనుకడుగు వెయ్యాలి వచ్చింది.

జారుకు ఇంత భయాన్ని ఎవరు కలిగించారు? రైల్వే కార్మికుల సమ్మెలు! మిగతా దేశం నుండి రాజధాని వేరుపడింది. కార్మికుల ప్రతినిధులను మాత్రమే రైల్వే కార్మికులు పీటర్సుబర్గు నగరంలోకి అనుమతించారు. సరుకులనూ, మరిదేనిని అనుమతించలేదు.

విప్లవంలో రైల్వే కార్మికుల సమ్మెకు ఎంతో ప్రాధాన్యత వుంది. అది పాక్షిక యుద్ధ దళాలకు ఎంతో సహాయపడింది.

ఇక, సైనిక స్థావరాల్లో, సైనికులలో పని. 1917లో సైనికుల మధ్య ఎంత విస్తృతంగా ప్రచారం చేశామంటే మొత్తం సైనిక స్థావరాలన్నీ మా పక్షానే నిలిచాయి.

సైనికులను మావైపుకు తెచ్చిందేమిటి? భూమి సమస్య. ఇదెంత బలమైన ఆయుధమంటే జారు చక్రవర్తి అంగరక్షకదళమైన కొసాక్లు కూడా దీని ధాటికి తట్టుకోలేకపోయారు. సరైన రాజకీయాలనందించడానికి, ప్రజల్లో విప్లవ భావోద్వేగాన్ని రగల్పాలి. అభివృద్ధి నిరోధక వర్గాల మధ్య విభేదాలు రగల్పాలి.

చైనా పంథా చైనాకు మంచిది. కానీ అది భారత్ కు చాలదు. ఇక్కడ నగరాల్లోని కార్మికుల పోరాటాలను రైతుల పోరాటాలలో జతకలపాల్సిన అవసరముంది. ఇలా జత కలపటానికి చైనా కామ్రేడ్లు వ్యతిరేకమని కొందరనుకుంటున్నారు. అది సరికాదు. నాన్ కింగ్ ను పట్టుకునేందుకు ప్రజా సైన్యం కదిలినప్పుడు షాంఘైలోని కార్మికుల సమ్మె చేస్తే కా॥ మావో కాదనేవాడా? ఆయుధ కర్మాగారాల్లోని కార్మికులు సమ్మెచేసి వుంటే కాదనేవాడా? లేదు అనేవాడు కాదు. కానీ మావోకు నగరాలతో సంబంధాలు తెగిపోయినందున అలా జరుగలేదు. ఛాంగ్ కై షేక్ కు ఆయుధాల సరఫరాను ఆటంకపరుస్తూ రైల్వే కార్మికులు సమ్మెచేసి వుంటే మావో ఎంతో ఆనందపడి వుండేవాడు. కాని కార్మికులతో సంబంధాలు లేవు. ఇది నష్టకరమైనా తప్పనిసరి పరిస్థితి. అయితే యిదే ఆదర్శప్రాయం కాదు. చైనా చెయ్యలేకపోయిన పనిని రైతాంగ యుద్ధాన్ని కార్మికవర్గ పోరాటాలతో ఐక్యపరచటం మీరు చేయటానికి కృషి చేయటమే ఆదర్శప్రాయం.

డాంగే : కార్మికవర్గ పాత్ర అవసరం లేని సిద్ధాంతంగా గెరిల్లా యుద్ధతంత్రంగా మేం మార్చాం.

స్టాలిన్ : మావోకిది తెలిసివుంటే మిమ్మల్ని శపించి ఉండేవాడు. (నవ్వులు) తర్వాత ప్రశ్నను తీసుకుందాం. అమెరికా సామ్రాజ్యవాదపు కీలుబొమ్మ ఛాంగ్ కై షేక్ కొమింగ్టాంగ్ ప్రభుత్వంలాగా, ఫ్రాన్సులోని ప్లెవెక్ ప్రభుత్వం అమెరికా సామ్రాజ్యవాదానికి కీలుబొమ్మలులాగా, నెహ్రూ ప్రభుత్వం కూడా బ్రిటీషు సామ్రాజ్యవాదుల కీలుబొమ్మేనా?

నా అవగాహన ప్రకారం చైనాలో వున్నంత కాలం ఛాంగ్ కై షేక్ కీలుబొమ్మ కాదు. ఫార్మోజా (నేటి తైవాన్ అను॥) కు వెళ్లిన తర్వాత కీలుబొమ్మ అయ్యాడు. నెహ్రూ ప్రభుత్వాన్ని కీలుబొమ్మగా నేను పరిగణించటం లేదు. ఆయన మూలాలు జనంలో వున్నాయి. బావోదాయ్ ప్రభుత్వంలాంటిది కాదీది. బావోదాయ్ నిజంగా కీలుబొమ్మ. కనుక భారతదేశంలో పాక్షిక యుద్ధ తంత్రాన్ని ప్రధాన పోరాట రూపంగా పరిగణించలేము. బహుశా వున్నత పోరాట రూపంగా చెప్పవచ్చు. ఉన్నత పోరాట రూపానికి దారితీసే విభిన్న పోరాట రూపాలుంటాయి. రైతాంగానికి సంబంధించి; భూస్వాముల బహిష్కరణ, వ్యవసాయ కూలీల సమ్మెలు, కౌలు రైతులు వెట్టి చాకిరీ చెయ్యకపోవటం, భూస్వాములతో ఘర్షణలు; భూస్వాముల భూముల స్వాధీనం, ఆ తర్వాత ఉన్నత పోరాట రూపంగా పాక్షిక యుద్ధం. కార్మికవర్గానికి సంబంధించి; స్థానిక సమ్మెలు; శాఖల సమ్మెలు; రాజకీయ సమ్మెలు; ఒక వెల్లువకు ముంగుటి సర్వజనీన రాజకీయ సమ్మెలు; తరువాత ఉన్నత పోరాట రూపంగా సాయుధతిరుగుబాటు. కనుక భారతదేశంలో పాక్షిక యుద్ధతంత్రం ప్రధాన పోరాట రూపమని చెప్పటమసాధ్యం. అలాగే దేశంలో అంతర్యుద్ధం పూర్తిస్థాయిలో సాగుతుందనటం నిజం కాదు. తెలంగాణాలో భూమిని స్వాధీనం చేసుకున్నాం. ఇది అంతర్యుద్ధానికి నిరూపణ కాదు. ఇదింకా పోరాటం సాగించటానికి ప్రారంభం మాత్రమే. ఇది ప్రధాన పోరాట రూపం కాదు. దీనికి దేశం ఇంకా దూరంగానే వుంది. కౌలురైతు తగ్గింపు, కౌలు పాలుచెల్లింపు తగ్గింపు మొదలగు సమస్యలపై రైతాంగం పోరాటాలను చేయటం నేర్చుకోవాల్సి వుంది. వెంటనే సాయుధ పోరాటం గురించి కంటే ఈ చిన్న సమస్యలపై కార్యకర్తలకు శిక్షణ గరపాల్సి వుంది. మీరు విశాలంగా సాయుధ పోరాటాన్ని ప్రారంభిస్తే, మీ పార్టీ బలహీనంగా వుంది గనుక మీ వైపు నుండి తీవ్ర కష్టాలెదురౌతాయి.

పార్టీ పటిష్టమవటం, అనవసరమైన దిశగా ప్రజాపోరాటాలను నడిపించటం, కొన్నిసార్లు ప్రజాబాహుళ్యాన్ని వెనక్కి తగ్గడం అవసరమవుతాయి. 1917లో మేమెలా ప్రారంభించాం?

సైన్యంలో మాకెంతో మంది సానుభూతిపరులున్నారు. మాస్కో లెనిన్ గ్రాడ్

నగరాల్లో సోవియట్లున్నాయి. అయినప్పటికీ కార్మికుల తిరుగుబాటు ఉద్యమాన్ని కొంత అదుపులో ఉంచాం. మధ్యంతర ప్రభుత్వాన్ని నగరం నుండి తరిమివెయ్యాలన్న డిమాండును వారు ముందుకు తెచ్చారు. లెనిన్ గ్రాడ్ లో సైనిక స్థావరం అప్పటికి మన ప్రభుత్వంలోకి రాలేదు గనుక ఈ డిమాండు మా పథకంలో లేదు. 40-50 వేల మంది పనిచేసే ఫుటిలోవ్ కర్మాగారంలోని కార్మికులు జులైలో ప్రదర్శనలు చేయటం మొదలు పెట్టారు. వారితో నావికులు, సైనికులు కలిసారు. మధ్యంతర ప్రభుత్వాన్ని కూలదోయాలని వారు డిమాండు చేశారు. ఈ డిమాండ్లను తీసుకుని కేంద్ర కమిటీ భవనానికి వచ్చారు. మేము పూనుకున్న తిరుగుబాటుకు అన్ని సన్నాహాలు పూర్తిగా జరుగలేదు గనుక మేము వారిని ఆపాము. తిరుగుబాటుకు భౌతిక (ఆబ్జెక్టివ్) అంశం ఉనికిలో వుంది. ప్రజలు ముందుకు పోతున్నారు. స్వీయాత్మక అంశం లేదు పార్టీ ఇంకా సిద్ధం కాలేదు.

తిరుగుబాటు సమస్య ఒక నెలలోనే, సెప్టెంబరులో, అజెండాలోకి వచ్చింది. తిరుగుబాటును ఆర్గనైజ్ చేయాలని మేము నిర్ణయించాము. దానిని చాలా రహస్యంగా ఉంచాము. దాన్ని మేము బహిరంగపర్చలేదు. తిరుగుబాటును దుస్సాహసిక వాదంగా పేర్కొంటూ, దానికి వ్యతిరేకంగా పోలిట్ బ్యూరో సభ్యులు జీనోవీన్, కామెనేవ్ లు వ్రాసినప్పుడు లెనిన్ వారిని ద్రోహులన్నాడు. మన ప్రణాళికను శత్రువు కందజేశారన్నాడు. కనుక తిరుగుబాటు గురించెప్పుడూ గొంతు చించుకోకండి. తిరుగుబాటులో ఆకస్మికత అన్న అంశం తొలగిపోతుంది.

ప్రజల ముందుకొచ్చి, సాయుధ పోరాటం గురించి వారినడగండి అని కామ్రేడ్ రావు అన్నారు. ఇదెప్పుడూ చెయ్యరాదు. మీ ప్రణాళికల గురించి అరవకండి. వాళ్లు మిమ్మల్నందర్నీ అరెస్టు చేస్తారు. పోనీ మనకు తిరుగుబాటు అవసరమని రైతులు అన్నారనే అనుకుందాం. అయితే మనం ప్రజలను అనుసరించాలనీ, వారి వెనుకే వాళ్లాలనీ దీనర్థం కాదు. ప్రజలను తమతో నడిపించటంలో నాయకత్వ ప్రాధాన్యత వుంటుంది. తమ ప్రాంతంలోని వాస్తవాలు, ఘటనల నాధారం చేసుకుని ప్రజలు కొన్నిసార్లు తాము తిరుగుబాటుకు సిద్ధమని అంటారు. మొత్తం తిరుగుబాటు విజయావకాశాలూ, మొత్తం దేశం పరిస్థితిని దృష్టిలో వుంచుకుని అనరు. కనుక ఈ సమస్యను కేంద్ర కమిటీనే పరిష్కరించాలి. ఇది స్పష్టమైతే తర్వాతి ప్రశ్నకు వెళదాం.

చారిత్రాత్మక కామ్రేడ్లు : స్పష్టమైంది.

స్టాలిన్ : ఒక పార్టీ సభ్యుడి అంకితభావం పట్ల అనుమానం కలిగినప్పుడు పార్టీ అతనికి

మరణ శిక్ష విధించవచ్చునా అని అడిగారు. లేదు. అలా చెయ్యరాదు. పార్టీ నుండి బహిష్కరణ కేంద్ర కమిటీ విధించగల ఉన్నత శిక్షారూపమని లెనిన్ బోధించారు. అయితే పార్టీ అధికారంలోకి వచ్చిన తర్వాత ఒక పార్టీ సభ్యుడు విప్లవ చట్టాలను ఉల్లంఘిస్తే అప్పుడు ప్రభుత్వం తన బాధ్యతగా విచారణ జరుపుతుంది. శత్రువుకు సంబంధించి వ్యక్తిగత టెర్రర్ వైపు మీ కార్యకర్తలు తరుచుగా అనుకూలంగా వుంటున్నారని మీ డాక్యుమెంట్లు కొన్నింటిలో కన్పించింది. మీరు మమ్ములను, రష్యా కామ్రేడ్లను దీని గురించి అడిగితే వ్యక్తిగత హింసా వాదానికి వ్యతిరేకంగా పార్టీకి ఎప్పుడూ శిక్షణ గరపబడిందనే చెబుతాము. మన ప్రజలు భూస్వాములపై పోరాడుతున్నప్పుడు, ఒక ఘర్షణలో భూస్వామిని చంపితే దానిలో ప్రజలు పాల్గొన్నంత వరకూ దానిని వ్యక్తిగత హింసగా మేము పరిగణించము. భూస్వామిని చంపడానికి పార్టీనే ఒక దళాన్ని ఏర్పాటుచేస్తే, ఇది ప్రజల భాగస్వామ్యంల లేకుండా జరిగితే, దీనిని ఎల్లప్పుడు వ్యతిరేకిస్తాము. ఇది వ్యక్తిగత హింసావాదమవుతుంది. ప్రజలు చురుకుగాలేని పరిస్థితుల్లో ఇలాంటి వ్యక్తిగత హింసావాద చర్యలు సాగితే, అవి ప్రజల స్వీయ కార్యకలాపాలను హత్య చేస్తాయి. ప్రజలను పట్టించుకోని తనానికి (పాసివ్ నెస్) శిక్షణనిస్తాయి. ఇంతేకాక ప్రజలీవిధంగా నిర్ధారించుకుంటారు. మనం కార్యకలాపాల్లో పాల్గొనలేము. మన తరుపున వీరులే పనిచేస్తారు. ఆ విధంగా ఒక వైపున హీరో వుంటాడు. రెండవవైపు పోరాటంలో పాల్గొనని ప్రజలుంటారు. ప్రజలను సమీకరించటం, శిక్షణనివ్వటం అన్న కోణం నుండి ఇది చాలా ప్రమాదకరమైనది. రష్యాలో అలాంటి పార్టీ వుండేది. ఎస్.ఆర్. పార్టీ ముఖ్యమైన మంత్రులను భయపెట్టడానికి ప్రత్యేక దళాలు దానికుండేవి. ఆ పార్టీ ప్రజల్లో ప్రతిష్టను కోల్పోయింది. హీరో తర్వాత ప్రజలు మరియు ప్రజల గుంపు అన్న సిద్ధాంతానికి మేము వ్యతిరేకం.

భారతదేశంలో భూమి జాతీయీకరణ అన్న సమస్యను ఎలా చూడాలి అని అడిగారు.

ఈ దశలో ఇలాంటి డిమాండును మీరు ముందుకు తీసుకురారాదు. ఒకవైపున భూస్వాముల భూములు పంపకం చెయ్యాలన్న డిమాండు పెడుతూ, రెండవ వైపున ఆ భూమిని ప్రభుత్వానికివ్వాలని ఎన్నడూ అనరాదు. జనతా ప్రజాస్వామిక దేశాలు వేటిలోను భూమిని జాతీయం చేస్తూ ప్రకటనలు చట్టాలూ చెయ్యలేదు. చైనాలో కూడా జనతా ప్రజాస్వామిక దేశాల్లో ఈ సమస్యనెలా చూసారు? వ్యవహరించారు? భూమి కొనుగోళ్లు,

అమ్మకాలను నిషేధించారు. జాతీయకరణకు ఇదొక మార్గం. ప్రభుత్వం మాత్రమే భూమిని తీసుకోగలదు. వ్యక్తుల చేతిలో భూమి కేంద్రీకరణ జరుగరాదు. భూమి జాతీయీకరణను మీరు ముందుకు తీసుకురారాదు.

భారతదేశంలో అంతర్యుద్ధం మొదలయిందని మీ కామ్రేడ్లు కొందరు భావిస్తున్నారు. ఇలా మాట్లాడటం చాలా తొందరపాటు. అంతర్యుద్ధానికి పరిస్థితులు యేర్పడతాయి. కానీ అవి ఇంకా యేర్పడలేదు.

ఇప్పుడు మీరేం చెయ్యాలి?

ఒక కార్యక్రమం లేదా కార్యాచరణ వేదిక మీరు కలిగివుండటమవసరం. మీ మధ్య భిన్నాభిప్రాయం వస్తుంది. మా మధ్య కూడా భిన్నాభిప్రాయం వుండేది. అయితే మేమిలా నిర్ణయించుకున్నాం. మెజారిటీ నిర్ణయించినదే సూత్రం. మెజారిటీ నిర్ణయంతో ఏకీభవించని కామ్రేడ్లు కూడా, పార్టీ ఐక్యంగా పనిచేసేందుకు ఆ నిర్ణయాలను నిజాయితీగా అమలు జరిపారు. మీరందరూ చర్చను కోరుకుంటున్నారు. శాంతి సమయంలో దీనిని అనుమతించవచ్చును. కానీ మీ దేశంలో విప్లవ పరిస్థితి పెరుగుతుండగా మీరిలాంటి విలాసాన్ని పొందలేరు. ఇందుకనే మీ పార్టీలో తక్కువమంది వున్నారు. అంతులేని చర్చలు ప్రజలను అవగాహనా రాహిత్యానికి (డిస్ ఓరియంటేషన్) నడుపుతున్నాయి.

1903-12 కాలంలో బోల్షివిక్కులు జారిస్తు పరిస్థితులు అనుమతించిన మేరకు బహిరంగ చర్చలు జరిపాము. మెన్షివిక్కులను నెట్టివేయటమన్న లక్ష్యంతో అవి సాగాయి. అప్పుడు మెన్షివిక్కుల నుండి విడివడాలన్న విధానంతో అలా బహిరంగ చర్చలు జరిపాము. మా పార్టీలోనే శతృవులున్న పరిస్థితిలేదు గనుక బహిరంగ చర్చ కుదరదు. 1912 మెన్షివిక్కులను తర్వాత నెట్టివేసి మా పార్టీని నిర్మించాము. మెన్షివిక్కులేని ఏకరూప పార్టీ. భిన్నాభిప్రాయాలుండేవి. చిన్న సర్కిల్సులో సమస్యను చర్చించి మెజారిటీ పార్టీ సభ్యుల నిర్ణయం తీసుకునేవాళ్లం. అందరూ నిర్ణయాన్ని అమలుచేసేవారు. బోల్షివిక్కులు అధికారంలోకి వచ్చిన తర్వాత పార్టీ కోరుకోని చర్చను ట్రాట్ స్కీ పార్టీపై రుద్దాడు. పార్టీ సత్యానికి భయపడుతున్నది గనుక చర్చను నిర్వహించటాన్ని కోరుకోవడం లేదని రెచ్చగొట్టే ప్రకటన చేశాడు. మేము చర్చను ప్రారంభించి ట్రాట్ స్కీని ఓడించాం. ఈ చర్చకు వ్యతిరేకంగా పార్టీ అంతా నిలబడింది. పార్టీలో దాదాపుగా ఏకాభిప్రాయమూ, సైద్ధాంతిక ఐక్యత ఉన్నప్పుడు అలాంటి పార్టీకి చర్చ అవసరం లేదు. చర్చను చిన్న సర్కిల్సులో సాగించాలి. బహిరంగంగా వ్రాత పూర్వకంగా చర్చకూడదు. మెజారిటీగా

నిర్ణయించుకోవాలి. అదీ సూత్రం.

ఘోష్ : కా॥ స్టాలిన్ చెప్పింది సరైనది. మనకు బహిరంగ చర్చ అనుసరణీయం కాదు.

స్టాలిన్ : మీరు కమ్యూనిస్టు సానుభూతిపరులను తయారు చేస్తున్నారా?

రావు, డాంగే : లేరు. మాకు పార్టీ సభ్యులే ఉన్నారు.

స్టాలిన్ : మా పార్టీలో 56 లక్షల సభ్యులున్నారు. 8 లక్షల కాండిడేటు సభ్యులున్నారు. కాండిడేటు సభ్యత్వ ప్రాధాన్యత ఏమిటి? పార్టీలోకి చేర్చుకునే ముందు వారిని మేము పరిశీలించేవాళ్లం. ఈ పరిశీలన నాలుగైదేళ్లు కూడా పట్టేది. వారికి శిక్షణ నిచ్చేవాళ్లం. పార్టీలో చేరాలని అనేక మంది కోరుకుంటారు. అయితే మొదట వారిని పరిశీలించాలి. శిక్షణ గరపాలి. ప్రాథమిక సోషలిస్టు విద్య గరపటమవసరం. తర్వాతే సభ్యత్వం. కనుక కేండిడేటు సభ్యత్వ పద్ధతి సరైనది. పార్టీ చుట్టూ విస్తృత సంఖ్యలో సానుభూతిపరులున్నారు. కొత్త సభ్యులతో పార్టీని నింపకూడదు. తొందర తొందరగా పార్టీని విస్తరించరాదు. పార్టీ సభ్యుల సంఖ్య కాదు, వారి క్వాలిటీ ముఖ్యం.

ఏ పరిస్థితుల్లో గెరిల్లా యుద్ధం చేపట్టవచ్చునని అడిగారు. అభివృద్ధి చెందిన పెట్టుబడిదారీ దేశాలలో గెరిల్లా యుద్ధానికి పెద్ద ప్రాముఖ్యత వుండదు. ఇక్కడ యోధుల్ని తొందరగానే పట్టివేస్తారు. మధ్యతరహా అభివృద్ధి చెందిన, వెనుకబడిన దేశాలలో దీనికి చాలా ప్రాధాన్యత వుంటుంది. ఉదా: అమెరికాలోగానీ, జర్మనీలోగానీ గెరిల్లా యుద్ధాన్ని ప్రారంభించటం చాలా కష్టం. ఇక్కడ పెద్ద పట్టణాలు ప్రధానంగా వుంటాయి. రైల్వేలు విస్తరించి వుంటాయి. పారిశ్రామిక ప్రాంతాలుంటాయి. యోధులను వెంటనే పట్టివేస్తారు. ప్రజలు తమను తామే వీరులుగా భావించుకునే విధంగా, ఆ వీరులు తమ నిశ్చయాన్ని అమలు జరిపే విధంగా గెరిల్లా యుద్ధం సాగాలి తప్ప ప్రజల కార్యాచరణనూ, పాత్రనూ చప్పబరిచేదిగా సాగరాదు. తెలంగాణాలో ప్రారంభమైన దానిని అన్ని విధాలా బలపరచాలి. అంతర్యుద్ధపు మొదటి మొలక ఇది. గెరిల్లా యుద్ధం ఒక్కదానిపైననే ఆధారపడనవసరం లేదు.

ప్రజలలోనూ, కార్మికుల్లోనూ, సైన్యంలోనూ, మేధావుల్లోనూ మరింత హెచ్చు స్థాయిలో కార్యక్రమాలు నిర్వహించాలి. కార్మికుల్లో సాయుధ దళాలను ఉనికిలోకి తేగలిగితే అంతా గందరగోళంగా ఉన్నప్పుడు సరైన అవకాశమొచ్చిన పరిస్థితిలో, ప్రభుత్వ సంస్థలను స్వాధీనం చేసుకోవచ్చు. ఆ పాక్షిక యుద్ధానికే అది సహాయ పడుతుంది. అయితే

సహాయం అవసరం. లెనిన్ గ్రాడ్ లో మాకు కార్మిక గార్డులుండేవారు. వారికి శిక్షణ నిచ్చాము. తిరుగుబాటు సమయంలో వారెంతో సహాయపడ్డారు. వింటర్ ప్యాలెస్ ను స్వాధీనం చేసుకున్నారు. కార్మికుల నుండి రైతాంగానికి బాగా సహాయమందింది. అన్ని వర్గాల కంటే రైతాంగానికి కార్మికులపై విశ్వాసమెక్కువ. ఈ రెండు పోరాట రూపాలనూ - కార్మికుల, రైతాంగ పోరాటాలను; రైతుల తిరుగుబాటు, కార్మికుల వెల్లువ - జత చేయటమవసరం.

ఇండోనేషియాలో ఘటనలు మీకు గుర్తిందే ఉంటాయి. ఇండోనేషియాలో కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకత్వం మంచిది. అయితే అపరిపక్వ తిరుగుబాటుకు రెచ్చగొట్టబడ్డారు. వారు ఉన్నతులు, వీరుల కానీ రెచ్చగొట్టబడి కూలిపోయారు.

మీకు కార్యక్రమం లేదా కార్యాచరణ వేదిక ఉండటమవసరం. దీనిలో వ్యవసాయ విప్లవానికి కేంద్ర స్థానమివ్వండి. నెహ్రూ విదేశాంగ విధాన స్వభావాన్ని గురించి కూడా మీరు అడిగారు. ఇది ఒక ఆట, ఎత్తుగడ. తాను అమెరికా విధానాలకు వ్యతిరేకమని చూపెట్టుకోవడానికి ఉద్దేశించినది. ఆచరణలో నెహ్రూ ప్రభుత్వం ఇంగ్లాండు, అమెరికాలతోనే వుంటున్నది.

భారత కామ్రేడ్లు : చర్చలకు సమయమిచ్చినందుకు కా॥ స్టాలిన్ కు ధన్యవాదాలు తెలిపారు. ఆయన ఇచ్చిన ఆదేశాల ఆధారంగా తమ కార్యకలాపాలను పునఃపరిశీలిస్తామని, వాటికనుగుణంగా వ్యవహరిస్తామని చెప్పారు.

స్టాలిన్ : నేను మీకెలాంటి ఆదేశాలు ఇవ్వలేదు. ఇది సలహా మాత్రమే. దీనికి మీరు కట్టుబడి వుండనవసరంలేదు. దీనిని మీరు అన్వయించుకోవచ్చు లేదా నిరాకరించవచ్చు.

(ఈ సంభాషణ మూడు గంటలకు పైగా సాగింది)

ఈ సంభాషణ వి. గ్రిగిర్యాన్ చే రికార్డు చేయబడినది

భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ ఎత్తుగడల పంథా

మన లక్ష్యం

గత నాలుగేండ్ల అనుభవాలు మన ప్రజలకు కొన్ని విషయాలు నేర్పాయి. ఇప్పటి ప్రభుత్వమూ, ఇప్పటి వ్యవస్థా తమ ప్రధాన జీవన సమస్యలను పరిష్కరించలేవని వారు తెలుసుకున్నారు. అది తమకు భూమిని, తిండిని, పనిని, వేతనాలనూ, శాంతిని, స్వేచ్ఛను చేకూర్చజాలదని గ్రహించారు. పెద్ద జమీందారీ భూస్వాముల, పెద్ద గుత్త పెట్టుబడిదారుల, వీరి అందరివెనుక వున్న శక్తియైన బ్రిటీష్ సామ్రాజ్యవాద పెట్టుబడిదారుల ప్రయోజనాల కోసమే ప్రధానంగా పాటుపడుతున్న ప్రస్తుత ప్రభుత్వాన్ని మార్చవలసిన ఆవశ్యకతను వారు గుర్తిస్తున్నారు.

అందుకొరకై కమ్యూనిస్టు పార్టీ ఒక కార్యక్రమాన్ని ఆమోదించింది. అందులో 'ప్రస్తుత ప్రజాతంత్ర వ్యతిరేక, ప్రజావ్యతిరేక ప్రభుత్వం స్థానే ఒక జనతా ప్రజాస్వామిక నూతన ప్రభుత్వాన్ని స్థాపించే కర్తవ్యానికి తరుణం పరిపక్వమైందని' తను భావిస్తున్నట్లు తెలిపింది.

ఇటువంటి ప్రభుత్వాన్ని ఎవరు నిర్మించాలి? అది 'దేశంలోని భూస్వామ్య వ్యతిరేక, సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక ప్రజాతంత్ర శక్తులన్నింటి కలయిక ప్రాతిపదికపై' నిర్మింపబడుతుందని కార్యక్రమం నిర్వచిస్తోంది.

ఈ ప్రభుత్వమూ, ఈ ప్రభుత్వాన్ని నిర్వహించే శక్తులు 'ప్రజల హక్కులను చక్కగా కాపాడటం, ఉచితంగా రైతులకు భూములివ్వడం, జాతీయ పరిశ్రమలను విదేశీ సరుకుల పోటీ నుండి కాపాడి దేశాన్ని పారిశ్రామికం జేసి, కార్మికుల జీవనస్థాయిని పెంపొందించడం, ప్రజలను నిరుద్యోగం నుండి విముక్తులను చేయటం, ఆ విధంగా దేశాన్ని విశాల అభ్యుదయ పథాన సాంస్కృతికాభివృద్ధి, స్వాతంత్ర్యాల పథాన వుంచడం చేయగలిగి వుండాలి. ఆవిధంగా నూతన ప్రజాతంత్ర ప్రభుత్వం నిర్వహించవలసిన కర్తవ్యాలను కార్యక్రమం నిర్దేశించింది.

తక్షణ ప్రధానాశయం నిర్వహించబడగానే దాన్ని ఎలా సాధించాలి? ఏ పద్ధతిలో ఏ శక్తుల ద్వారా సాధించాలి? అనే ప్రశ్న ఉదయిస్తుంది.

మన గత విధానాలు

నూతన రాజ్యాంగం ద్వారా ఏర్పరచబడ్డ పార్లమెంటును వినియోగించుకొని ఈ ప్రభుత్వంస్థానే జనతా ప్రజాస్వామిక ప్రభుత్వాన్ని స్థాపించవచ్చునని ఆలోచించేవారు

చాలామంది ఉన్నారు. ఇటువంటి అభిప్రాయాన్ని నేటి ప్రభుత్వమూ, స్వార్థ ప్రయోజనాలు గల ధనిక వర్గాలవారూ మాత్రమే కాకుండా పార్లమెంటులో దిట్టమైన ప్రతిపక్షం ఉంటే అది ప్రభుత్వానికి దడ పుట్టించి నేలకూలవేస్తుందని ప్రవచనాలు చేసే మితవాద సోషలిస్టులు కూడా ప్రోత్సహించి పెంపొందించుతున్నారు.

తమ సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక పోరాటాల ఫలితంగా వచ్చిందనుకొన్న కొత్త రాజ్యాంగ సామర్థ్యాన్ని ప్రజలు విశ్వసించ మొదలు పెట్టారో లేదో అప్పుడే ఆ ఉన్నాయనుకునే ప్రాథమిక స్వత్వాలు, గ్యారంటీల గూర్చిన మిథ్యా ప్రవచనాలు కాస్తా ఆ రాజ్యాంగ చట్టం నుండి త్రోసివేయబడినాయి. ఈ ప్రజాతంత్ర వ్యతిరేక ప్రభుత్వాన్ని కుదిపివేస్తానికై వేటినైతే ప్రజాబాహుళ్యం వినియోగించదలచిందో ఆ వాక్సాభా పత్రికావ్యక్తి స్వాతంత్ర్యాలు పోలీసు లారీల పాలనకూ నిరంకుశాధికారుల పాలనకూ గురిచేయబడినాయి. కేవలం పార్లమెంటరీ పద్ధతుల ద్వారా మాత్రమే దేశంలో మూలమైన ప్రజాతంత్ర పరివర్తనను తేవడానికి మనకు ఈ ప్రభుత్వమూ, దీనిని అధికారంలో ఉంచే వర్గమూ అవకాశం యిస్తాయని చెప్పటానికి కమ్యూనిస్టు పార్టీ, తదితర ప్రజాతంత్రవాదులు, విప్లవకారులు మాత్రమే గాక, ఆఖరుకు కరుడుగట్టిన ఉదారవాదులు సహితం ఇప్పుడు సిగ్గుపడుతున్నారనేది యదార్థం. అందుచేత శాంతి, స్వేచ్ఛ, భూమి, తిండికొరకు దారితీసేమార్గాన్ని, పార్టీ కార్యక్రమంలో చెప్పబడినట్లుగా ఇతరత్రా కనిపెట్టాలి.

మార్క్సు, ఎంగెల్సు, లెనిన్, స్టాలిన్లు ఉజ్వలంగావించిన చరిత్ర తన మహత్తరానుభవాన్ని మనముందుంచుతోంది. అగ్రశ్రేణిలో సోవియట్ యూనియన్ వుండగా, మహత్తర చైనా, తదితర జనతా ప్రజాస్వామిక దేశాలు జేరగా మానవజాతిలో దాదాపు సగం మంది సోమలిజం స్వేచ్ఛ, నిజమైన ప్రజాతంత్రాలవైపుకు సాగిపోయిన పోరాటాల నుండి ఈ అనుభవం ఉత్పన్నమవుతోంది.

ఆ విధంగా మన ప్రధానమార్గం ఇంతకుముందే నిర్ణీతమైపోయింది. అయినప్పటికీ ప్రతీ దేశమూ తన స్వంత పంథాను కూడా వెతుక్కోవాలి. మన పంథా ఏది?

భారతదేశంలో కమ్యూనిస్టులు గ్రూపుల రూపంలో నైతేనేమి, సంయుక్త పార్టీ రూపంలో నైతేనేమి గత ముప్పది సంవత్సరాలుగా ప్రజలలో పాటుబడుతున్నారు.

ఈ సంవత్సరాలలో వారు బ్రహ్మాండమైన కార్మికోద్యమాన్ని నిర్మించారు. వారు పోరాటాలను సాగించారు. కోర్కెలను సాధించారు.

వారు రైతుల ఉద్యమాన్ని నిర్మించారు. విశాల ప్రాంతాలలో, ఉదాహరణకు తెలంగాణాలో, భూమిలేని రైతులకు భూమిని సాధించేందుకు, బలవంతపు చాకిరీ నుండి

విముక్తి సాధించేందుకు నాయకత్వం వహించారు.

ప్రజల హక్కులకొరకు వారు పోరాడారు. ఈ పోరాటాలలో వందలాదిగా, వేలాదిగా చంపబడ్డారు ఉరి కంబా లెక్కించబడ్డారు. జైలు నిర్బంధాలకు, చిత్రహింసలకు, వినాశానికి గురికావించబడ్డారు. శ్రామిక ప్రజానీకానికి నాయకత్వం వహించేటప్పుడు మన చరిత్రలో క్లిష్టతర ఘట్టాలలో మనం ఏ పంథాను అనుసరించాలి. ఏ ఎత్తుగడలు చక్కగా దేశ ప్రయోజనాలను, ప్రజల ప్రయోజనాలను సాధించగలుగుతాయి అనే ప్రశ్నను సహజంగానే ఎదుర్కోవలసి వచ్చింది.

మన కార్యక్రమ సాధనకు దారితీసే పంథా ఇకముందు ఏది వుండాలి అనే విషయంలో మనం స్పష్టంగా ఉండటం కోసం, ఇటీవల మనం అనుసరించిన దాన్ని తప్పు, ఏళ్ళ తరబడిగా లోగడ మనం తొక్కిన పంథా నంతటినీ ఇక్కడ ఎత్తదలచుకోలేదు.

పార్టీ పూర్వనాయకత్వం అనుసరించిన సంస్కరణ వాద విధానాన్ని మన రెండవ పార్టీ మహాసభ త్రోసిపుచ్చింది. ఆ విధానం సంయుక్త జాతీయ సంఘటనను నిర్మించే పేరుతో కార్మిక కర్షక పోరాటాలకు, ప్రజల్లోని తదితర వర్గాల పోరాటాలను అణచివేసింది. పంథాపై పార్టీలో అభిప్రాయ భేదాలు, వైరుధ్యాలు తలెత్తాయి. మన పోరాటానికి ప్రధానాయుధంగా రష్యాలో మాదిరిగాపారిశ్రామిక కార్మికుల జనరల్ సమ్మె ఆయుధమై వుండాలనీ, దాన్ని అనుసరించి దేశవ్యాపిత తిరుగుబాటు జరగాలనీ, కొంతకాలం వాదన సాగింది. తర్వాత మన దేశం కూడా చైనాలాగే అర్థవలసదేశం కాబట్టి రైతుల గెరిల్లా యుద్ధం ప్రధానాయుధంగా చైనాలో మాదిరాగానే మన విప్లవం కూడా వృద్ధిపొందుతుందని, చైనా విప్లవ పాఠాలను తప్పుగా అర్థం చేసుకొన్న దాని ఆధారంతో, ఒక సిద్ధాంతం ముందుకొచ్చింది.

దృక్పథాలలో ఏదో ఒకదాన్ని ఖచ్చితమైందిగా నమ్మిన కామ్రేడ్స్‌లో దేశ పరిస్థితిని అంచనా వేయడం పైనా, ప్రస్తుత ప్రభుత్వం ప్రజల నుండి ఏ మేరకు వేరుపడింది అనే విషయంపైనా, ఇంకా అనేక ప్రధాన సమస్యలపైనా విభిన్న కాలాలలో అభిప్రాయభేదాలు వచ్చాయి. ప్రజలను విజయపథాన పార్టీ నడిపించగలగాలంటే ఈ అభిప్రాయభేదాలను పరిష్కరించాలనేది సుస్పష్టం.

కొన్ని నెలలపాటు జరిగిన దీర్ఘ చర్చల అనంతరం దేశానికి స్వేచ్ఛను, ప్రజలకు సౌఖ్యాన్ని సంపాదించే ఖచ్చితమైన పంథా విషయంలో పార్టీ ఇప్పుడొక కొత్త అవగాహనకు వచ్చింది. ఈ పంథాకు ఇటు రష్యాపేరుగాని, అటు చైనా పేరుకాని పెట్టము; పెట్టము కూడా; అది మార్క్సు, ఎంగెల్సు, లెనన్, స్టాలిన్‌ల ఉపదేశాలకు అనుగుణంగా చరిత్రలోని

పోరాటాల పాఠాలన్నిటినీ, ముఖ్యంగా రష్యా, చైనా పోరాట పాఠాలన్నిటినీ వినియోగించుకొనేదిగా ఉండాలి; ఇలాగ వుంది కూడా. ఒక పెట్టుబడిదారీ సామ్రాజ్యవాద దేశంలో లెనిన్, స్టాలిన్ల ఉపదేశాలకు అనుగుణంగా చరిత్రలోని పోరాటాల పాఠాలన్నిటినీ, ముఖ్యంగా రష్యా చైనాల పోరాట పాఠాలన్నిటినీ వినియోగించుకొనేదిగా ఉండాలి. ఇలాగ వుందికూడా. ఒక పెట్టుబడిదారీ సామ్రాజ్యవాద దేశంలో లెనిన్, స్టాలిన్ల కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకత్వాన కార్మికవర్గం సాగించిన తొలి సోషలిస్టు విప్లవం అవడం వల్ల రష్యా పాఠాలనూ, ఒక అర్థవలస పరాధీన దేశంలో కొసకు జాతీయ బూర్జువా వర్గం కూడా పాల్గొనగా కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకత్వాన సాగించిన జనతా ప్రజాతంత్ర విప్లవాలకు తొలిది అవ్వడం వల్ల చైనా పాఠాలనూ మన పంథా స్వీకరించింది. అయినా ప్రతి దేశానికి కూడా దాని స్వంత ప్రాకృతిక సాంఘిక విలక్షణాలు కొన్ని వుంటాయనీ, అవి దాని విముక్తి పంథాను కొంత వరకు నిర్ణయించకుండా ఉండజాలవనీ మనం జ్ఞాపకముంచుకోవాలి.

అయితే మన పంథా చైనా పంథాతో భిన్నంగా ఏ విధంగా వుండాలి?

చైనా, భారత దేశాలు - పోలికలు, భేదాలు - మన ఆశయం

చైనా పంథాకూ మనకూ సామ్యం ఎక్కడుందో ముందు చూద్దాం. అది మన విప్లవ స్వభావంలో ఉంది. వ్యవసాయ, రైతాంగ సమస్య ఇదిచైనాలో మాదిరిగానే మన దేశ జీవనానికి కూడా ప్రధాన విషయం. మన కార్మికులలో కూడా చాలామందికి రైతులతో ప్రత్యక్ష సంబంధాలు వున్నాయి. భూమి సమస్య విషయంలో వారికి కూడా ఆసక్తి వుంది. నేడు మనకు నిజమైన స్వాతంత్ర్యం అంటే అర్థం ప్యూడల్ భూస్వాముల వద్ద నుండి భూములను తీసుకొని డబ్బు చెల్లించుకోనవసరం లేకుండా రైతులకు అప్పగించడం అన్నమాట. చైనాలో మాదిరిగానే మన దేశంలోనూ సామ్రాజ్యవాద ప్రయోజనాలకు మూల స్థంభాలు భూస్వాములవడం వల్ల ఈ భూస్వామ్య వ్యతిరేక కర్తవ్యానొక్కదాన్ని నిర్వహిస్తే మన దేశానికి నిజమైన విముక్తి కలిగించవచ్చు. అందుకని చైనా వారిలాగే మనము కూడా భూస్వామ్య విధానంతోనూ, సామ్రాజ్యవాదంతోనూ పోరాడాలి. మనది భూస్వామ్య వ్యతిరేక, సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక విప్లవం.

దీనివల్ల రైతాంగ పోరాటాలు అత్యంత ప్రధానమైనమవుతాయి. చైనాలో విముక్తి సమరం ముఖ్యంగా రైతుల గెరిల్లా పోరాటాల ప్రాతిపదికపై జరిగిందనీ, ఆ కాలంలో రైతులు గెరిల్లా పోరాటాల ప్రాతిపదికపై జరిగిందనీ, ఆ కాలంలో రైతుల భూస్వాముల నుండి భూములకు లాక్కొని, ఆ కార్యక్రమ సందర్భంలో విముక్తిసేనను సృష్టించారనే

వాస్తవాన్ని చూపిస్తూ, ఇండియాలో కూడా అనుసరించవలసిన పంథా సరిగ్గా అదేనని, కేవలం రైతుల గెరిల్లా పోరాటాలోకృతే మనకు విముక్తి సాధించగలవని నిర్ధారణకు రావడం జరుగుతోంది.

చైనా అనుభవాన్ని ఈ విధంగా స్వీకరించి, అలాంటి నిర్ణయానికి రావడమంటే చైనా విప్లవంలోని ఇతర అంశాలను ఉపేక్షించడమే మన విశిష్ట పరిస్థితులను చూడ్డంలో కూడా ఉపేక్షించడమేనని కేంద్ర కమిటీ గుర్తిస్తున్నది. ఉదాహరణకు :

- చైనా పార్టీ విముక్తి పోరాటంలో రైతుల్ని నడిపించడం మొదలు పెట్టిననాటికే 1952 విప్లవంలో కలిగిన చీలికమూలంగా సంక్రమించిన ఒకసేన వారికుంది, అనే విషయాన్ని మనం గమనించకుండా ఉండలేము.

- చైనాకు ఏకీకృతమైన ఉత్తమ రవాణా మార్గాలు లేకపోవడం వల్ల శతృవు విముక్తి సైన్యాలపై కేంద్రీకృతదాడులూ మెరుపుదాడులూ చేయడానికి వీలు లేకుండా పోయింది అనే వాస్తవాన్ని కూడా మనం గమనించకుండా ఉండలేము. చైనాతో పోల్చి చూస్తే ఇండియాకు ఏకీకృత, సువ్యవస్థిత దూర వ్యాప్త రవాణా సౌకర్యాలున్నాయి.

- స్వాతంత్ర్య ప్రస్థాన కాలంలో చైనాకు ఉన్నదానికంటే ఇండియాకు ఎక్కువ కార్మికవర్గం ఉంది.

- ఇదిగాక మంచూరియా చేరుకొనేదాకా చైనా ఎర్రసేన శత్రువుచే చుట్టుముట్టబడి, సమూల నాశనమయ్యే అపాయానికి గురై దినదిన గండంగా గడిపింది. మంచూరియా పారిశ్రామిక స్థావరం తన చేతులలో ఉండగా, మహా మిత్ర దేశమైన సోవియట్ యూనియన్ వెనక భాగంలో ఉండగా వెనక నుండి దాడివచ్చే అవకాశాలు నశిండంతో చైనా ప్రజా విముక్తి సేన పునర్నిర్మితమై అంతిమ ఎదురుదాడి చేసిందనీ, ఆదాడి విజయానికి దారి తీసిందనే ఈ వాస్తవాన్ని కూడా మనం గమనించకుండా ఉండలేము. ఈ విషయంలో ఇండియా భౌగోళిక పరిస్థితి పూర్తిగా భిన్నం.

అంత మాత్రంచేత మన విప్లవ దశ దాని ప్రదాన కర్తవ్యాలలో తప్ప చైనాకూ మనకూ ఇంకేవిధమైన సామ్యమూలేదని అర్థంగాదు. చైనాలాగే ఇండియాకు కూడా విశాల ప్రదేశాలున్నాయి. చైనాలాగే ఇండియాకు కూడా అపార రైతాంగ జనం ఉన్నారు. అందుకని మన విప్లవానికి చైనా విప్లవానికి అనేక సామాన్య లక్షణాలున్నాయి. కాని ఇండియాలో చైనా పంథాపై సాగించే రైతు పోరాటాలు మాత్రమే విజయాన్ని కొనిరాజాయి.

అంతేకాదు, చైనా పార్టీ రైతు గెరిల్లా యుద్ధానికొక్కదానికే కట్టుపడిందంటే అది కేవలం అవసరం అయితే తప్ప ఒక సిద్ధాంతం కోసం కాదు. తన దీర్ఘకాల పోరాటంలో

పార్టీ, దాని రైతాంగ స్థావరాలు కార్మికవర్గం నుంచి దాని సంఘాల నుండి అంతవరకూ వేరుపడి ఉండడం సంభవించింది. అందువలన పార్టీ విముక్తి సైన్యాలు తాము శత్రువులకు వ్యతిరేకంగా సాగించిన పోరాటంలో ఫ్యాక్టరీలలోని, ఓడలలోని, రవాణాలోని కార్మికులను కార్యరంగంలోకి తీసుకురాలేకపోయాయి. చైనావారికి ఇలా జరిగింది. కనుక దాన్ని మనకొక అవశ్యాచరణీయ సూత్రంగా చేసి కార్మికవర్గాన్ని ప్రత్యక్ష నాయకత్వం స్థితికి తేవడంలోనూ, మన విముక్తి పోరాటంలో వారు మేల్కొనేట్లు చేయడంలోనూ మనం ఎందుకు విఫలమవాలి?

ఇలాంటి దృక్పథం మనకొక పెద్దకార్మికవర్గం ఉందనీ, మన స్వాతంత్ర్య పోరాటంలో నిర్ణయాత్మకంగా ఉండే ఒక ముఖ్యపాత్రను అది నిర్వహించగలదని అన్న విషయాన్ని విస్మరిస్తుంది.

కార్మిక, కర్షకుల మహోజ్వల మైత్రి, ఈ వర్గాలు కలిసికట్టుగా కదలడం కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకత్వాన కార్మిక కర్షక పోరాటాలను సమ్మిళితం గావించడం, పోరాటాలను నడపడానికి చరిత్ర నేర్పిన గుణపాఠాలను ఉపయోగించడం - ఇదే మన పంథాగా వుండాలి.

ఈ దృష్టితో చూస్తే పట్టణంలో జనరల్ సమ్మెలపై ఆధారపడిన పూర్వపు పంథా రైతాంగ పాత్రను ఉపేక్షించినట్టే. ఇప్పటి గెరిల్లా పోరాట పంథా కార్మిక వర్గ పాత్రను తగ్గిస్తున్నట్లు మనం చూడగలం. కార్మికవర్గ పాత్రను కించపరచడమంటే ఆచరణలో రైతాంగానికి దాని మహత్తరమిత్రునీ, నాయకుని లేకుండా చేయడమన్నమాట. కార్మికవర్గ నాయకత్వం సిద్ధాంతరీత్యా మాత్రమే మిగిలిందన్నమాట.

ఆచరణలో ఈ రెండు పంథాలకు అర్థం సంయుక్త జాతీయ సంఘటనకు ప్రాతిపదికగా కార్మికవర్గ రైతాంగ మైత్రిని నిర్మించే కర్తవ్యాన్ని ఉపేక్షించడమన్నమాట. విముక్తి పోరాటంలో ఈ సంఘటనకు అగ్రభాగమందు కార్మికవర్గాన్ని ఉంచే కర్తవ్యాన్ని ఉపేక్షించడమన్నమాట.

ఇది చాలా తప్పుడు దృక్పథమని మనం తెలుసుకోవాలి. కార్మిక వర్గ నాయకత్వం కేవలం పార్టీ ద్వారా, కర్షక పోరాటాలకు పార్టీ వహించే నాయకత్వం ద్వారా మాత్రమే లభ్యం కాదు. కార్మికవర్గం, రైతుల కోర్కెలకై దృఢంగా నిలిచి తన కార్యాచరణ ద్వారా రైతు పోరాటాలకు తోడ్పడినప్పుడే ఆ నాయకత్వం లభ్యమవుతుంది. ఈ మైత్రి కేవలం సిద్ధాంతరూపంలోనే కాకుండా ప్రత్యక్షంగా, క్రియా పూర్వకంగా అమలు జరగాలి. రైతుల నేస్తమైన కార్మికవర్గం పోరాడే రైతులకు క్రియాపూర్వకంగా తోడ్పడాలి. ఉమ్మడి శత్రువుపై

విజయసాధనకు హమీ కలిగించాలి.

వ్యవసాయ కార్మికులు, పేద రైతులపై ఆధారపడుతూ, రైతాంగంతో దృఢమైన మైత్రిని నెరపుతూ, యావత్తు ప్రజానీకంతో కలిసి కార్మికవర్గం విముక్తి కొరకు, భూమి, భుక్తి కొరకు, పనికొరకు, శాంతి కొరకు, పట్టణాలలోనూ గ్రామ సీమలలోనూ పోరాటాలకు నాయకత్వం వహించి నడుపుతుంది.

చరిత్ర నేర్పిన ఈ మహాపాఠాన్ని కేవలం రష్యా పంథాను గాక, కేవలం చైనా పంథాను గాక భారతదేశ పరిస్థితులకు అన్వయించేలేనినిస్టు పంథాగా కేంద్రకమిటి కామ్రేడ్సుకు అందిస్తోంది.

మన ఆశయంపై ఏర్పడ్డ ఈ విధమైన అవగాహన మన ప్రజోద్యమాల నెలా నిర్మించాలి, మన ట్రేడ్ యూనియన్లను, రైతు సంఘాలను ఎలా నిర్మించాలి అనే మాటపై ఒక కొత్త దృక్పథాన్నీ, మనపార్టీని నిర్మించడానికి ఒక కొత్తమార్గాన్ని ఇస్తుంది.

సాయుధ పోరాటం ఉండాలా అక్కరలేదా అనేది ప్రధాన సమస్య కాదని, హింసాత్మకంగా ఉండాలా అహింసాత్మకంగా ఉండాలా అనేది మూలసమస్య కాదని ఈ అవగాహన కామ్రేడ్సుకు తెలియజేస్తుంది. మన సిద్ధాంతం అహింసావాదమా, హింసావాదమా అనే సమస్యను మనముందు ఎత్తేవారు మన వ్యతిరేకులు మాత్రమే. ఇటువంటి ప్రశ్నలను గాంధీ సిద్ధాంత వాదులు మాత్రమే లేవదీస్తారు. వాస్తవానికా సిద్ధాంతం ప్రజలను తప్పుదారులు పట్టించుతుంది. కనుక అలాంటి ప్రమాదకర సిద్ధాంతానికి మనం దూరంగా వుండాలి.

చాలాకాలం క్రితమే ప్రపంచమండలి ప్రతిదేశపు ప్రజలకూ, పార్టీకి మార్క్సిజమూ, చరిత్రా, ఈ ప్రశ్నకు ఖచ్చితమైన తిరుగులేని సమాధానాన్ని ఇచ్చివున్నది.

తమ ప్రయోజనాల రక్షణకు, తమ విముక్తి సాధనకు, ప్రజానీకం తీసుకునే చర్య ప్రతీదీ పూజ్యనీయమే. తమ అభ్యుదయ స్వాతంత్ర్య పథంలో అడ్డుగావున్న కుళ్ళును, అభ్యుదయ నిరోధకత్వాన్ని తొలగించడం కోసం ప్రజానీకం చేయనిర్ణయించుకొన్న ప్రతిదాన్ని చరిత్ర అనుమతిస్తుంది.

మన పూర్వపు అవగాహనలన్నీ పాక్షికంగాను, లోపభూయిష్టం గాను ఉండడంవల్ల వాటిని వదులుకోవాలని కూడా పై సత్యం మనకు చెబుతూవుంది.

వ్యక్తిగత హింసావాదాన్ని మార్క్సిజం అనుమతించదు.

కాని చరిత్ర అనుమతించని చర్య ఒకటుంది, అదే వ్యక్తిగత హింసావాదం (టెర్రరిజం).

వ్యక్తిగత హింసావాదం ఒక వర్గంలోని వ్యక్తులపైగాని, ఒక విధానానికి చెందిన

వ్యక్తులపైగాని ఉద్దేశించబడుతుంది. దాని వ్యక్తులో, ముఠాలో లేక దళాలో నిర్వహించడం జరుగుతుంది. ఈ చర్యలు జరిపిన వ్యక్తులు వీరోచితంగాను, స్వార్థరహితంగాను వుండవచ్చు. వారిపనికి మెచ్చుకొని కొనకుచర్యలు జరుపవలసినదిగా వారిని ప్రజలు ఆహ్వానించవచ్చు. వీరి చర్యలకు గురైన వ్యక్తులు అతిగా ద్వేషింపబడేవారు కూడా కావచ్చు. అయినా మార్బ్బిజం అటువంటి చర్యలకు అనుమతించదు. ఎందుచేత? దానికి కారణం ఒకటే, ఆ చర్యలలో ప్రజానీకం పాల్గొనటంలేదు గనుక. ప్రజలు నిర్వహించాల్సి కర్తవ్యాలను ప్రజలుకాక, వారికోసం ఎవరో కొందరు వీరులు చేసి పెడతారనే నమ్మకాన్ని అది (వ్యక్తిగత - హింసావాదం) ప్రోత్సహిస్తుంది కనుక. అంతేగాదు. అలాంటి చర్యలనే మరికొంత ఎక్కువగా చేస్తే, వ్యతిరేకవర్గాన్నో లేక వ్యవస్థనో నాశనం చేయగలదనే నమ్మకాన్ని సహితం ప్రజలలో అది ప్రోత్సహిస్తుంది. చిట్టచివరకు అది జనసామాన్యానికి, దాని స్వశక్తిపై ఉపేక్షభావాన్ని నిస్తబద్ధతను గలుగజేసి వారు కార్యాచరణలో పాల్గొనడాన్ని అరికట్టి, విప్లవానికి పురోగమించకుండా అడ్డుపడి, చివరకు ఓటమికి కారణమవుతుంది. అందుకని వ్యక్తిగత హింసావాదాన్ని గురించి మార్బ్బిజం హెచ్చరిస్తూ, దాన్ని నిషేధిస్తోంది.

తక్షణ పరిస్థితి - కర్తవ్యాలు

మనకు పంధా దొరికింది. ఆశయం స్పష్టపడింది. ఇంక ఇప్పుడేమిటి? అనేది మిగిలిన ప్రశ్న. చాలా ముఖ్యమైన ప్రశ్న. ముందున్న తక్షణ సమస్యపై ఆశయం యొక్క ప్రభావం పడినా, పూర్తిగా అదొక్క దానివల్లనే నిర్ణయింపబడదు. ప్రస్తుత పరిస్థితి యొక్క అంచనా కూడా దీనిని నిర్ణయించడంలో పనిచేస్తుంది. ప్రభుత్వం ప్రజలనుండి ఎంతవరకు వేరుపడింది, ప్రజలకు భ్రమలు యెంతవరకు తొలగినాయి, పోరాటానికి వారెంతవరకు సిద్ధంగా ఉన్నారు అనేవి ప్రజలకు సంబంధించిన తక్షణ కర్తవ్యాలను, నినాదాలను నిర్ణయించుకొనే సమస్యలు.

ప్రభుత్వం పూర్తిగా అపకీర్తిపాలై ప్రజలకు దూరమైందని, ప్రజలు తిరుగుబాటు చేయడానికి సిద్ధంగా ఉన్నారని కొన్ని ప్రాంతాలలో ప్రభుత్వంతో తలపడుచున్నారనీ, ఈ పరిస్థితి, ప్రభుత్వం పోలీసు కాల్పులు పరిపాలనీ దేశంలో అప్పుడే అంతర్యుద్ధ పరిస్థితులను సృష్టించాయనీ కొందరంటున్నారు. అందుకని మన కార్యకలాపాలను తదనుగుణంగా సాగించుకోవాలని వీరి వాదన. ఈ సమస్యపై వివరంగా వ్యాఖ్యానం చేయవలసిన అవసరంమాకు కనిపించడం లేదు.

ప్రభుత్వంలో సంక్షోభం చాలా తీవ్రంగా ఉందనడంలో సందేహం లేదు. కాని అది ప్రజల నుండి పూర్తిగా వేరుపడిలేదు. పార్టీ కార్యక్రమం పేర్కొన్నట్టుగా “ప్రజానీకానికి

ప్రస్తుత ప్రభుత్వంపై విశ్వాసం పోయింది. దాన్ని తీవ్రంగా నుమాన దృష్టితో చూస్తూ భూస్వాములను, వడ్డీ వ్యాపారులను తదితర ప్రజాపీడితులను పోషించే ప్రభుత్వంగానూ, తమ శతృవుగానూ కూడా భావించ మొదలిడినారు. అందుకని ఈ చావును, అర్ధాకలిని ఇంక భరించలేక ప్రజానీకం మెల్లగా పోరాటాలకు ఉద్యమిస్తోంది.

కాని దేశం అప్పుడే సాయుధ తిరుగుబాటు లేక సాయుధ విప్లవ దశలో ప్రవేశించిందనికాని, దేశంలో అప్పుడే అంతర్యుద్ధం సాగుతోందని కాని, చెప్పడం పూర్తి అతిశయోక్తి ఔతుంది. మనం పరిస్థితిని ఇంత తప్పుడుగా నిర్వచించేట్లుంటే అది మనలను దుందుడుకు ధోరణిలోకి లాగుకొని పోతుంది. ప్రజల అవగాహన స్థాయి, చైతన్యస్థాయిలకు గాని, వారి సన్నద్ధత స్థాయికి గాని ప్రజల నుండి ప్రభుత్వం ఏమేరకు దూరమైనదో దాని స్థాయికి గాని అందని నినాదాలను ప్రజానీకానికి ఇచ్చే స్థితికి కొనిపోతుంది. ఇటువంటి నినాదాలు మనలను ప్రజల నుండి వేరుచేసి వారిని సంస్కరణవాద విచ్ఛిన్నకుల చేతికి అప్పగిస్తాయి.

ఇంకోవైపున కేవలం ప్రజాశక్తుల అనైక్యతను, అభ్యుదయ నిరోధక శక్తుల ఎదురు దాడిని మాత్రమే చూసి మన శక్తుల్ని పునరాయత్తం చేసుకునే పేరుతో వెనక్కు లాగాలనే విధానమూ, నిర్బంధాన్ని కొని తెస్తుందనే నెపంతో తీవ్ర చర్యలను దిగమింగుకోవాలనే విధానమూ అనుసరించడం కూడా అంతే తప్పు కాగలదు. పరిస్థితులను ఈ విధంగా అవగాహన చేసుకొని, ముందు వారిని శరణాగతులను చేయడానికి దారితీస్తాయి. మనం, పరసిస్థితిని జాగ్రత్తగా అంచనా వేసి ఆ దృష్ట్యా ప్రజా పోరాటాలను నడపవలసి వుంటుంది. అది మనలను దుందుడుకు వాదంలోకి ఈడ్చుకొనిపోకుండా వుండాలి. అయితే సంక్షోభం పరిష్కారం కాలేదనీ, అదింకా పెరుగుతోందనే విషయాన్ని మనం మరవకూడదు. అందుచేత సంక్షోభం ప్రజలను ఆవరించడం లేదన్నట్లుగా, ముందు తీవ్ర పోరాటాలు అలుముకొనడం లేదన్నట్లుగా తాపీవైఖరిని అవలంబించరాదు. తిరుగుబాటు, అంతర్యుద్ధం లేదు కాబట్టి సర్వహక్కులు, స్వాతంత్ర్యాలుగల ప్రజాతంత్ర రాజ్యాంగంలో ఉన్నట్లుగా తిరుగుదామని, పనిచేద్దామని కొంతమంది అనుకుంటారు. పార్టీని, ప్రజాసంస్థల నాయకత్వాన్ని విశృంఖల చట్టాల బారినుండి రక్షించడానికి ఏమీ చేయవలసిన అవసరం లేదనుకోవడం పిచ్చితనం మాత్రమే. ఇటువంటి దృక్పథంతో మనం పనిచేస్తే మనం నాశనమవుతాం; మనం నిర్మించేదేమీ ఉండదు.

సంక్షోభం తీవ్రతరమవుతుంది కాబట్టి కొసకు కూచ్ బీహారులో జరిగినట్లుగా తిండికోసం లేవదీసిన మమూలు ప్రదర్శన కూడా కాల్పులకు దారితీసి, వేలది ప్రజలను

రచ్చకీడ్చుతూ వుండడం వల్ల ప్రజా సంఘాలను నడిపించే నిత్య సామాన్య కర్తవ్యాలను వదులుకోవాలని కొంతమంది అనుకుంటారు. ఫాసిజం తప్పదని కాని, లేదా అప్పుడే గద్దెనెక్కి కూర్చుందని కాని అనుకోనివారు పార్లమెంటరీ ఎన్నికలకుగాని, పౌరసత్వానికి గాని పోరాడటంకోసం విశాలప్రజానీకాన్ని సమీకరించాలని గాని, అలా సమీకరించగలమని గాని తలచక నిరసిస్తూ ఉంటారు.

ప్రజలు త్వరితగతిని తీవ్రవాదపూరితులై, దేశంలోని అనేక ప్రాంతాలలో కార్యాచరణకు దిగుతున్నప్పటికీ, ప్రజాఉద్యమం పెంపుదల ప్రస్తుత ప్రభుత్వం పట్ల, దాని పాలసీలు, విధానాల పట్ల, అసంతృప్తి పెరుగుతదలతో సరితూగడం లేదని మనం గ్రహించాలి. ఈ పరిణామానికి కారణం నిర్బంధ విధానం మాత్రమే అనడం తప్పవుతుంది. మన పార్టీ బలహీనతా, అభ్యుదయ శక్తుల శిబిరంలో చీలికలే ప్రజా ఉద్యమ బలహీనతకు అన్నిటికన్న ఎక్కువగా కారణం. అందుచేత ఈ చీలికలను అధిగమించడానికి పార్టీ కృషిచేయాలి. అభ్యుదయ శక్తులన్నీ ఐక్యం కావలసిన అత్యవసరాన్ని చాటాలి; ఈ ఐక్యతను కార్యాచరణ ద్వారా నిర్మించాలి. పోరాడే ప్రజా బాహుళ్యం నుంచి ఉత్తములయిన వారిని పార్టీ తనలో చేర్చుకోవడం ద్వారా తన్ను తానే ప్రజాపార్టీగా అభివృద్ధి చేయాలి.

పార్లమెంటరీ ఎన్నికలలోనూ, విశాల ప్రజా బాహుళ్యాన్ని సమీకరించడానికి వారి అవసరాలను రక్షించడానికి వీలైన ప్రతి ఎన్నికలలోనూ మనం పాల్గొనాలి. ప్రజలు ఉండే ప్రతిచోటా మనం వుండాలి. వారు వాంఛించే ప్రతిచోటా కూడా మనం వారితో ఉండాలి.

కార్మికవర్గ ఐక్యత : పార్టీ పాత్ర

పార్టీ కార్మికవర్గ ఐక్యతను నిర్మించవలసివుంది. మన యావన్ముది ప్రజల యెడ దానికి గల తన కర్తవ్యాలను అది గురైరిగేటట్టు చేయవలసివుంది. కార్మికవర్గ ఉద్యమంలో నేడున్న చీలికలు కార్మిక పోరాటాల అభివృద్ధిని ఆటంకపరుస్తున్నాయి. ఈ పరిస్థితిని సాధ్యమైనంత తక్కువ కాలంలో శాయ శక్తులా కృషిచేసి అధిగమించాలి. కార్మిక వర్గ ఐక్య ప్రజాసంస్థలను నిర్మించాలి.

కార్మికవర్గాన్ని రాజకీయంగా చైతన్యవంతం చేయవలసింది కూడా ఐక్యత, రాజకీయ చైతన్యం గలిగిన కార్మిక వర్గం మాత్రమే, ప్రజలకు నాయకత్వం వహించే పాత్రను నిర్వహించగలదు.

ధనిక రైతులతో సహా, రైతాంగంలోని అన్ని వర్గాలను వ్యవసాయక సంస్కరణల కొరకు పోరాడేటట్టు మనం ఉత్తేజపరచాలి. ఈ పోరాటంలో ప్రజా బాహుళ్యపు రైతు

సంస్థలను పునర్నిర్మించాలి. ఇందుకు గాను మనం మన వ్యవసాయ జనాభాలో మెజారిటీగా వున్న వ్యవసాయ కూలీలపై పేద రైతులపై స్థిరంగా ఆధారపడాలి.

మనది విస్తారమైన దేశం కావటంవల్లా వ్యవసాయ సంక్షోభం, కార్మికవర్గ, రైతు ఉద్యమాలు వేర్వేరు స్థాయిలలో అభివృద్ధి చెంది వుండటం వల్లా రైతాంగ బాహుళ్యపు నిర్మాణమూ, చైతన్యమూ, పార్టీ పలుకుబడి వివిధ పరిణామాలలో వుండటం వల్లా, రైతు ఉద్యమం ప్రతిచోటా ఒకే స్థాయిలో అభివృద్ధి చెందదు. సంక్షోభ స్థాయిని బట్టి రైతు బాహుళ్యం యొక్క ఐక్యత, వారి మనోప్రవృత్తిని బట్టి పార్టీ బలం ప్రాబల్యం వగైరాలనుబట్టి వివిధ నిర్మాణ రూపాలను, వివిధ రూపాలను అవలంబించవలసి వుంటుంది.

ఈ కర్తవ్యాలను నిర్వహించాలంటే ప్రజలలో అతిగాఢమైన, పట్టుదలతో కూడిన దైనందిన కృషి అవసరం. మనమూల కార్యక్రమం కొరకూ ప్రజల సామాన్యమైన తక్షణ కోర్కెలను వాస్తవరీతిలో రూపొందించాలి. ప్రజా పోరాటాలకు ప్రత్యక్ష నాయకత్వం వహించాలి. వివిధ పోరాట రూపాలనూ సమన్వయం చేయాలి. అల్లివిల్లిగా విస్తరించివుండేటట్లుగా ప్రజాసంఘాలను నిర్మించాలి.

అన్నింటికంటే ఎక్కువగా, చైతన్యపూరితమైన, శిక్షణ గల్గిన కమ్యూనిస్టు పార్టీని కార్మికవర్గం నుండి, ప్రజల నుండి ఉత్తములైన వారినీ, బాగా అభ్యుదయ భావాలు గలవారినీ, తనలో యిముద్చుకొనే కమ్యూనిస్టు పార్టీని, స్వేచ్ఛ, ప్రజాతంత్రాల కొరకై జరిగే పోరాటానికి నాయకుడు తన ధర్మాన్ని నిర్వహించేందుకు అవసరమైన సిద్ధాంత స్థాయినీ, ప్రత్యక్ష సామర్థ్యాన్నీ అభివృద్ధి చేసుకుంటానికై పట్టుదలతో పోరాటం సాగించే కమ్యూనిస్టు పార్టీని నిర్మించాలని ఈ కర్తవ్యాలు కోరుతున్నాయి.

నిర్మించబడే ప్రజా సంఘాలు నిర్బంధ విధాన తీవ్రతను తట్టుకొని నిల్చేటట్లుగా నిర్మించబడాలి. ఎందువల్లనంటే ప్రభుత్వం ఎల్లప్పుడూ అటువంటి సంఘాలనూ, ప్రజా ఉద్యమాన్ని తీవ్రనిర్బంధానికి గురిచేస్తూ ఉంటుంది.

శాంతి కోసం పోరాటం

ప్రజారక్షణలో మనల నెదుర్కొనే మరొక మూల కర్తవ్యం శాంతి ఉద్యమ నిర్మాణం.

పరిపాలక వర్గాలు, తమ అధికారాన్ని భద్రంగా నిలబెట్టుకొనేందుకు గాను ప్రజలపైన మనలను యుద్ధంలో చిక్కుకునేటట్లు చేసేందుకు గాను ఎల్లప్పుడూ సిద్ధంగా వుంటాయనీ, మనం ఈ పరిపాలక వర్గాలపై గావించే యుద్ధాన్ని విరమింపజేస్తానికై ఈ విధంగా అవి ప్రయత్నించుతాయని మనం సర్వదా ప్రజలకు బోధపరుస్తూ వుండాలి.

ఈ ప్రభుత్వంలో సహా ఏ వర్గంగాని, గ్రూపుగాని శాంతిని పరిరక్షించేందుకు

తీసుకునే చర్యను మనం బలపరుస్తామనీ, అయితే సామ్రాజ్యవాద యుద్ధోన్మాదులు, భూస్వాములు, లాభాపేక్షాపరుల ప్రాబల్యం క్రింద ఈ ప్రభుత్వం సుస్థిరమైన, చిత్తశుద్ధిగల శాంతి పంథాను అవలంబించటంలేదనీ, అమెరికా, ఇంగ్లాండుల కీచులాటుల నుండి లాభం సంపాదించే నిమిత్తం వారి మధ్య ఆటలాడుతోందని, అలాగే శాంతికాముక దేశాలు యుద్ధోన్మాదుల మధ్య కూడా ఆటలాడుతోందని మనం ప్రజల దృష్టికి తేవాలి. ఇలాంటి అస్థిర విధానాన్ని ప్రజా కార్యాచరణతో అధిగమించవలసివుంటుంది. పాకిస్తాన్, సిలోన్, ఇండియాల మధ్య శాంతి ఒడంబడిక కోసం, ఆటంబాంబు నిషేధం కోసం ఆయుధాలు, మిలిటరీ బడ్జెట్ల తగ్గింపుకోసం మనం పోరాడాలి. తమకు భూమి, తిండి, పని, మజూరీ సమస్యల దృష్ట్యా సర్వుల సుఖమయ జీవితం దృష్ట్యా, శాంతి ఉద్యమం ఏ విధంగా వాస్తవావసరమో ప్రజలకు తెలియజెప్పాలి.

బ్రిటీష్, ఫ్రెంచి, అమెరికన్ సామ్రాజ్యవాదులు ఆగ్నేయాసియాలో సాగిస్తున్న వలసయుద్ధాలకు అత్యంత విశాలవంతమైన ప్రతిసంఘటనలను శాంతి ఉద్యమం సమీకరించాలి. ఈ సామ్రాజ్యవాదులకు నేటి భారత ప్రభుత్వం చేస్తున్న ప్రత్యక్ష, పరోక్ష సహాయాన్నంతటినీ అరికట్టాలి.

ప్రజలముందు కమ్యూనిస్టు పార్టీ పెట్టిన ఈ కార్యక్రమం దేశంలోని అన్ని అభ్యుదయశక్తుల, వర్గాల అవసరాలకు అనుగుణ్యమైన కార్యక్రమం. ఇండియా స్వేచ్ఛగా, సుఖంగా బలీయంగా వుండాలని వాంఛించే అన్ని వర్గాలకు అనుగుణ్యమైన కార్యక్రమం. అందుచేత ఈ కార్యక్రమ సాధన కోసం మన యావన్మంది ప్రజలను ఐక్యం చేసేందుకు మేము కృషి చేస్తాం. వారిని ఎదుర్కొనే అన్ని సమస్యల మీద కార్యాచరణకు ఐక్యతను నిర్మిస్తాం. అన్ని వర్గాలకు చెందిన ప్రజల పోరాటాలను అభివృద్ధి చేయటానికి వాటినన్నింటినీ స్వాతంత్ర్య, ప్రజాస్వామ్యాల ఉమ్మడి ఉద్యమంతో మిళితం చేయటానికి మేము కృషిచేస్తాం.

ఈ కర్తవ్యాలను కొనసాగిస్తూనే, ప్రతి రాష్ట్రం, జిల్లాలో, దేశం మొత్తంలో కార్మిక, కర్షక తదితర వర్గాల పోరాటాలను చాకచక్యంగా సమన్వయ పరచగలగడాన్ని మనం నేర్చుకోవాలి. ఈ పోరాటాలన్నిటినుండి ముందుకువచ్చే వీరయోధులను పార్టీ నిర్మాతలుగా రూపొందించాలి. అప్పుడే పార్టీ నిజమైన ప్రజాపార్టీగా తయారవుతుంది. దృక్పథం, మార్గాలూ మనకు స్పష్టం కావడంతో, తక్షణ కర్తవ్యాలు రూపొందటంతో, మన ప్యూడల్ సామ్రాజ్యవాద పీడకులపై జరిగే విముక్తి, పోరాటంలో మనం తప్పక విజయాన్ని సాధిస్తాం. ఈ ప్రజాస్వామ్య వ్యతిరేక ప్రభుత్వ స్థానంలో జనతా ప్రజాస్వామిక ప్రభుత్వాన్ని ఏర్పరచాలి.

9. Мокет ли партийная организация вносить смертный приговор члену партии, в преданности которого делу партии возникли сомнения?

Предложение о применении такой меры делали некоторые товарищи в компартии Индии, но в партии, по выражению Данте, господствует страх, что это может быть использовано в фракционных целях.

10. Следует ли коммунистам в Индии в ходе вооруженной партизанской войны экспроприировать для нужд революционной борьбы собственность помещиков и ростовщиков до учреждения своих органов власти.

Приложение: а) Запись беседы с представителями ЦК компартии Индии.
б) Устав Коммунистической Партии Индии.
в) Проект Платформы действия Индийской компартии, представленной компартией Индии в Коминтерн (1929г.).

Р. Миллс
М. Стивенс
В. Гилберт
П. Ходкин

8 февраля 1951г.

1951 నాటి (స్టాన్) డాక్యుమెంట్

2010 మే 19న

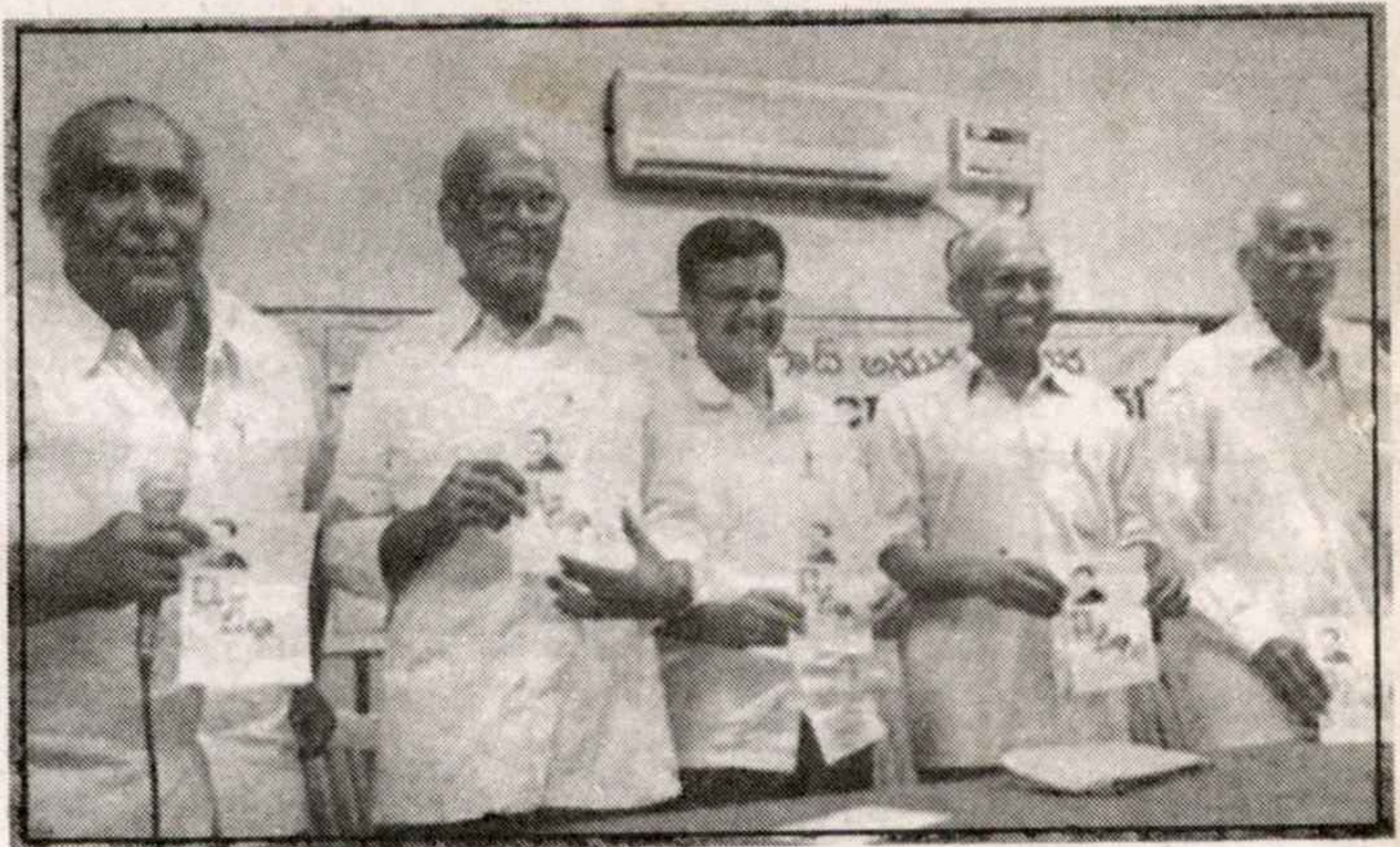
సిపిఐ(ఎం) రాష్ట్ర కార్యదర్శి

కా॥ బి.వి.రాఘవులు గారిచే

“ఇంగ్లీష్ ప్రతిని”

ఆవిష్కరించగా,

అందులో పాల్గొన్న ప్రముఖులు

Check List

Book Number	PSLAL E465	Date	23/11/2022
Front Cover	yes	Back Cover	yes
Blank Pages	CJ, 41		
Missing Pages	NO		
Prepared By	Yameema	Cutting By	Yameema
Scanned By	Sruthi	Pages	45